

Dansk udgave

Retsforskrifter

66. årgang

21. februar 2023

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/382 af 14. februar 2023 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser («Pane Toscano» (BOB)) 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/383 af 16. februar 2023 om ændring af forordning (EF) nr. 2870/2000 om EF-referenceanalysemetoder for spiritus og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2009/92 om fastsættelse af fælles analysemetoder for landbrugsethanol, der anvendes ved fremstilling af spiritus, aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter 3

AFGØRELSE

- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/384 af 20. februar 2023 om en bistandsforanstaltning inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet til støtte for Jordans væbnede styrker 10
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/385 af 20. februar 2023 om Canadas deltagelse i PESCO-projektet netværk af logistikknudepunkter i Europa og støtte til operationer 14
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/386 af 20. februar 2023 om iværksættelse af Den Europæiske Unions mission i Armenien (EUMA) og om ændring af afgørelse (FUSP) 2023/162 17
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/387 af 20. februar 2023 til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at mindske risikoen for omledning og ulovlig overførsel heraf («iTrace V») 19

★ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/388 af 20. februar 2023 om ændring af afgørelse (FUSP) 2022/266 om restriktive foranstaltninger som reaktion på Den Russiske Føderations ulovlige anerkendelse, besættelse eller annektering af visse ikkeregjeringskontrollerede områder i Ukraine	37
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2023/389 af 20. februar 2023 om iværksættelse af Den Europæiske Unions militære partnerskabsmission i Niger (EUMPM Niger)	39
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2023/390 af 30. juni 2022 vedrørende foranstaltningerne SA.36086 (2021/C) (ex 2019/CC) (ex 2016/C) (ex 2016/NN) gennemført af Rumænien til fordel for Oltchim SA (meddelt under nummer C(2022) 4458) ⁽¹⁾	40
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2023/391 af 15. februar 2023 om ændring af bilaget til den monetære aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino	45
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2023/392 af 15. februar 2023 om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra	62
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2023/393 af 15. februar 2023 om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten	81
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2023/394 af 15. februar 2023 om ajourføring af bilag A til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco	89
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/395 af 20. februar 2023 om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Republikken Aserbajdsjan, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾	98
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/396 af 20. februar 2023 om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Det Særlige Administrative Område Hongkong, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾	101

HENSTILLINGER

★ Kommissionens henstilling (EU) 2023/397 af 17. februar 2023 om referencemetadata og kvalitetsrapporter til det europæiske statistiske system, der erstatter henstilling 2009/498/EF om referencemetadata til det europæiske statistiske system	104
--	-----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/382

af 14. februar 2023

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Pane Toscano« (BOB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Pane Toscano«, der er registreret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/303 ⁽²⁾.
- (2) Da der er tale om en væsentlig ændring, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den ændring af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen »Pane Toscano« (BOB), godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/303 af 1. marts 2016 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Pane Toscano (BOB)) (EUT L 58 af 4.3.2016, s. 24).

⁽³⁾ EUT C 372 af 29.9.2022, s. 40.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. februar 2023.

På Kommissionens vegne
For formanden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/383**af 16. februar 2023****om ændring af forordning (EF) nr. 2870/2000 om EF-referenceanalysemetoder for spiritus og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2009/92 om fastsættelse af fælles analysemetoder for landbrugsethanol, der anvendes ved fremstilling af spiritus, aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽¹⁾, særlig artikel 20, stk. 1, litra d), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den definition af og de krav til landbrugsethanol, der er fastlagt i artikel 5 i forordning (EU) 2019/787, er blevet ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1303 ⁽²⁾ for bl.a. at bringe maksimalgrænseværdien for visse restkoncentrationer i overensstemmelse med de tekniske parametre, der i øjeblikket anvendes af industrien og de fleste analyselaboratorier.
- (2) I den forbindelse anses det for nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 2870/2000 ⁽³⁾ med henblik på at udvide de referencemetoder, der er fastlagt i bilaget til nævnte forordning, til også at omfatte analysen af landbrugsethanol.
- (3) Alkoholindholdet udtrykt i volumen i landbrugsethanol bør fastsættes på grundlag af den referencemethode, der er angivet i kapitel I i bilaget til forordning (EF) nr. 2870/2000, eftersom dette er den fastlagte metode, der i øjeblikket anvendes til analyse af spiritus. Med henblik herpå bør det fastsættes, at landbrugsethanol bør betragtes som et destillat, hvis alkoholindhold udtrykt i volumen skal måles direkte og ikke efter destillation. Da automatiske densimeterer imidlertid giver fejlagtige tal, hvis den injicerede alkohol er uklar, bør det fastsættes, at prøven i dette tilfælde skal destilleres.
- (4) Med henblik på bestemmelse af ethanolens oprindelse, navnlig når den er fremstillet af de produkter, der er opført i traktatens bilag I, bør den i mellemtiden forældede metode 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 625/2003 ⁽⁴⁾ genoptages, eftersom den har til formål at bestemme ¹⁴C-indholdet i ethanol og således gør det muligt at skelne mellem syntetisk alkohol og gæringsalkohol.
- (5) Målingen af ethylacetat, acetaldehyd, højere alkoholer og methanol i landbrugsethanol bør baseres på de referencemetoder, der er fastsat i kapitel III, del III.2, i bilaget til forordning (EF) nr. 2870/2000, da der er tale om indførte metoder, der i øjeblikket anvendes til analyse af en række former for spiritus.

⁽¹⁾ EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1303 af 25. april 2022 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 for så vidt angår definitionen af og kravene til landbrugsethanol (EUT L 197 af 26.7.2022, s. 71).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2870/2000 af 19. december 2000 om EF-referenceanalysemetoder for spiritus (EFT L 333 af 29.12.2000, s. 20).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 625/2003 af 2. april 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1623/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markeds mekanismer (EUT L 90 af 8.4.2003, s. 4).

- (6) Referencemetoden til måling af furfural bør baseres på den fastlagte metode til analyse af furfural i spiritus, dvs. den væskkromatografimethode for forbindelser fra træ, der er fastsat i kapitel X i bilaget til forordning (EF) nr. 2870/2000.
- (7) Da der er forskel på alkoholindholdet i landbrugsethanol og spiritus, for hvilke der er fastlagt referenceanalysemetoder i bilag til forordning (EF) nr. 2870/2000, og under hensyntagen til, at de forventede koncentrationer af flygtige stoffer (estere, aldehyder, højere alkoholer) i landbrugsethanol er betydeligt lavere end for visse former for spiritus, bør der fastsættes mindre justeringer af disse metoder for at tage hensyn til disse forskelle.
- (8) Forordning (EF) nr. 2870/2000 bør derfor ændres.
- (9) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2009/92 ⁽ⁱ⁾ vedrører analysemetoder for landbrugsethanol. Siden dens vedtagelse har reglerne for disse analysemetoder med ophævelsen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1238/92 ^(j) om analyse af neutral alkohol ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 ^(k) og vedtagelsen af en definition af og krav til landbrugsethanol i artikel 5 i forordning (EU) 2019/787 blevet videreudviklet. Forordning (EØF) nr. 2009/92 er derfor ved at være forældet.
- (10) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør forordning (EØF) nr. 2009/92 ophæves.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Spiritus —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EF) nr. 2870/2000

I forordning (EF) nr. 2870/2000 foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende indsættes som artikel 1a:

»Artikel 1a

1. Denne forordning finder anvendelse på landbrugsethanol som defineret i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 ^(*).
2. EU-referenceanalysemetoderne for landbrugsethanol er fastsat i bilaget til denne forordning.
3. Med henblik på anvendelsen af denne forordning forstås ved landbrugsethanol et destillat, hvis alkoholindhold udtrykt i volumen måles direkte som angivet i kapitel I, tillæg II, i bilaget.

Hvis alkoholprøven er uklar, eller de opslæmmede partikler er synlige, skal prøven dog destilleres.

4. Til bestemmelse af flygtige stoffer kræves kalibrering med standardopløsning C fremstillet i absolut ethanol for at opnå en passende matrixoverensstemmelse mellem prøver og standardopløsninger, således som angives i del III.2 i bilaget.

⁽ⁱ⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2009/92 af 20. juli 1992 om fastsættelse af fælles analysemetoder for landbrugsethanol, der anvendes ved fremstilling af spiritus, aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (EFT L 203 af 21.7.1992, s. 10).

^(j) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1238/92 af 8. maj 1992 om fastsættelse af fælles analysemetoder for neutral alkohol i vinsektoren (EFT L 130 af 15.5.1992, s. 13).

^(k) Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer (EFT L 194 af 31.7.2000, s. 45).

5. Til bestemmelse af furfural, således som det angives i kapitel X i bilaget, fortyndes landbrugsethanol to gange ved tilsætning af vand for at fordoble dens oprindelige volumen og opnå et alkoholindhold udtrykt i volumen, der er foreneligt med kalibreringsopløsningerne. Resultatet af analysen af furfural omregnes til gram pr. hektoliter alkohol (100 % vol.) efter ligningen »koncentration af furfural i gram pr. hl alkohol (100 % vol.) = koncentration af furfural i mg/l $\times$ 10/alkoholindhold udtrykt i volumen (% vol.)«, hvor alkoholindholdet udtrykt i volumen (% vol.) er den målte prøves alkoholindhold, således som det er fastsat i kapitel I i bilaget.

6. Til bestemmelse af ^{14}C -indholdet i ethanol anvendes den metode, der er angivet i kapitel XI i bilaget.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).«

2) Bilaget ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Ophævelse af forordning (EØF) nr. 2009/92

Forordning (EØF) nr. 2009/92 ophæves.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Bilaget til forordning (EF) nr. 2870/2000 ændres således:

(1) I indholdsfortegnelsen tilføjes følgende punkt:

»XI. Bestemmelse af ^{14}C -indholdet i ethanol«.

(2) I punkt 5 (Reagenser og materialer) i del III.2 (Gaskromatografisk bestemmelse af flygtige beslægtede stoffer i spiritus) i kapitel III indsættes følgende punkter:

»5.13a For udelukkende landbrugsethanol: absolut ethanol (CAS 64-17-5).«

»5.14.1a For udelukkende landbrugsethanol: standardopløsning A forberedes ved at pipetere reagenserne med reducerede volumener af højere alkoholer for at få standardopløsninger med koncentrationer, der ligger tæt på de lovbestemte grænser for landbrugsethanol.«

»5.14.2a For udelukkende landbrugsethanol: standardopløsning B forberedes ved at pipettere en passende intern standard med de reducerede volumener for at få standardopløsninger med koncentrationer, der ligger tæt på de lovbestemte grænser for landbrugsethanol.«

(3) Følgende indsættes som kapitel XI:

»XI. **BESTEMMELSE AF ^{14}C -INDHOLDET I ETHANOL**

1. **Indledning**

Bestemmelsen af ^{14}C -indholdet i ethanol gør det muligt at skelne mellem alkohol af fossile råstoffer (såkaldt syntetisk alkohol) og alkohol af fornyelige råstoffer (såkaldt gæringsalkohol).

2. **Definition**

Ved ^{14}C -indholdet i ethanol forstås det ^{14}C -indhold, der bestemmes ved den metode, der beskrives her, eller metode C, der beskrives i standarden EN 16640.

Det naturlige ^{14}C -indhold i atmosfæren (referenceværdi), som optages af levende planter ved assimilation, er ikke nogen konstant værdi. Derfor bestemmes referenceværdien altid af ethanol af råstoffer fra den seneste vækstperiode. Denne årlige referenceværdi bestemmes i henhold til standard EN 16640. En anden referenceværdi kan dog accepteres, hvis den er certificeret af et akkrediteret organ.

3. **Princip**

I alkoholholdige prøver med mindst 85 masseprocent alkohol bestemmes ^{14}C -indholdet direkte ved hjælp af en væskescintillationstælling.

4. **Reagenser**

4.1. Toluenscintillator.

5,0 g 2,5-diphenyloxazol (PPO).

0,5 g p-bis-[4-methyl-5-phenyloxazolyl(2)]-benzol (dimethyl-POPOP) i 1 l toluen p.a.

Der kan også anvendes brugsklare toluenscintillatorer med denne sammensætning, der fås i handelen.

4.2. ^{14}C -standard

n-hexadecan ^{14}C med en aktivitet på ca. 1×10^6 dpm/g (ca. $1,67 \times 10^6$ cBq/g) og en garanteret nøjagtighed af den bestemte aktivitet på ± 2 % rel.

4.3. ^{14}C -fri ethanol

Syntetisk alkohol af fossile råstoffer med mindst 85 masseprocent ethanol til bestemmelse af baggrundsværdien.

4.4. Alkohol af fornyelige råstoffer fra seneste vækstperiode med mindst 85 masseprocent ethanol som referencemateriale.

5. Apparatur

- 5.1. Flerkanalsvæskescintillationsspektrometer med datamat og automatisk ekstern standardisering og angivelse af det såkaldte ekstern-standardkanalforhold (typisk udførelse: tre målekanaler og to ekstern-standardkanaler).
- 5.2. Kaliumfattige målerør, der passer til apparatet, med mørke skruelåg med polyethylenindlæg.
- 5.3. Fuldpipetter 10 ml.
- 5.4. Automatisk doseringsanordning 10 ml.
- 5.5. 250 ml rundbundet kolbe med slib.
- 5.6. Apparatur til destillation af alkohol med varmekappe, f.eks. Micko.
- 5.7. Mikrolitersprøjte 50 µl.
- 5.8. Pyknometertragt, pyknometre 25 ml og 50 ml. Alternativt bør tilsvarende udstyr, såsom elektronisk densimetri, være tilladt.
- 5.9. Termostat med højst 0,01 °C udsving.

6. Fremgangsmåde

6.1. Indstilling af apparatur

Apparaturet indstilles efter fabrikantens anvisninger. Målebetingelserne er optimale, når værdien E_2/B , kvalitetsindekset, er maksimal.

E = Efficiency (tælling).

B = Background (baggrundsværdi).

Der optimeres kun to målekanaler. Den tredje målekanal lades helt åben til kontrolformål.

6.2. Udvælgelse af måleflaskerne

Et større antal måleflasker, end der senere er brug for, fyldes med 10 ml ^{14}C -fri syntetisk ethanol og 10 ml toluenscintillator og måles i mindst 4 cyklusser $\times$ 100 minutter. Flasker med baggrundsværdier, som afviger mere end $\pm 1\%$ rel. fra middelværdien, frasorteres. Ved udvælgelsen anvendes kun fabriksnye måleflasker fra samme produktionsserie.

6.3. Bestemmelse af ekstern-standard-kanalforholdet (ESKF)

Ved kanalindstillingen efter punkt 6.1 bestemmes ekstern-standard-kanalforholdet (ESKF) ved hjælp af det relevante edb-program samtidig med konstateringen af efficiency. Som ekstern standard benyttes $^{137}\text{cæsium}$, der allerede er fast indbygget af fabrikanten.

6.4. Tilberedning af prøven

Prøver, der har et ethanolindhold på mindst 85 masseprocent og er fri for urenheder, som absorberer ved bølgelængder under 450 nm, kan måles. Det lave restindhold af estere og aldehyder har ingen forstyrrende virkning. Prøvens alkoholindhold bestemmes på forhånd med en tilnærmelsesværdi på 0,1 %.

7. Måling af prøverne med ekstern standard

- 7.1. Prøver med ringe absorbans som beskrevet i punkt 6.4, som har en ESKF-værdi på ca. 1,8, kan måles via ESKF, som giver et mål for efficiency.

7.2. Måling

10 ml af de efter punkt 6.4 tilberedte prøver afpipetteres i en måleflaske, der er kontrolleret for baggrundsværdien (udvalgt), og der tilsættes 10 ml toluenscintillator ved hjælp af en automatisk doseringsanordning. Med egnede rotationsbevægelser homogeniseres prøverne i måleflasken, idet væsken ikke må befugte polyethylenindlægget i skruelåget. På samme måde tilberedes en måleflaske med ^{14}C -frit fossilt ethanol til bestemmelse af baggrundsværdien. Til kontrol af ^{14}C -årsværdien fremstilles en dobbeltprøve af ethanol af fornyelige råstoffer fra den seneste vækstperiode, idet en måleflaske blandes med intern standard i overensstemmelse med punkt 8.

Kontrol- og baggrundsprøverne anbringes forrest i målerækken, som ikke må omfatte mere end ti analyseprøver. Den samlede måletid pr. prøve er på mindst 2×100 minutter, idet målingen af den enkelte prøve foretages i faser på hver 100 minutter, for at man kan fastslå eventuelt forekommende drift eller anden forstyrrelse. (En cyklus omfatter således et måleinterval på 100 minutter pr. prøve).

Baggrundsværdi- og kontrolprøver skal fornyes efter fire uger.

Når det gælder prøver med ringe absorbans (ESKF-værdi ca. 1,8), er påvirkningen af efficiency ved ændring af denne værdi kun ubetydelig. Ligger denne ændring inden for $\pm 5\%$ rel., kan der regnes med samme efficiency. Hvad angår prøver med større absorbans, som f.eks. gæringsalkohol, kan efficiency fastsættes ved hjælp af den såkaldte absorbanskorrekturkurve. Findes der ikke noget relevant edb-program, foretages målingen med intern standard, der giver en utvetydig bestemmelse af efficiency.

8. Måling af prøverne med intern standard hexadecan ^{14}C

8.1. Fremgangsmåde

Kontrol- og baggrundsprøve (fossilt ethanol og ethanol af fornyelige råstoffer) og det ukendte materiale måles som dobbeltprøve. Den ene af dobbeltprøverne forberedes i en ikke udvalgt flaske, som tilsættes en nøjagtigt doseret mængde (30 μl) hexadecan ^{14}C som intern standard (tilsat aktivitet ca. 26 269 dpm/g C ca. 43 782 cBq/gC). Hvad angår den øvrige prøvetilberedning og måletid går man frem som beskrevet i punkt 7.2, idet måletiden for prøverne med intern standard begrænses til ca. fem minutter ved forvalget på 10^3 impulser. En dobbeltprøve af kontrol- og baggrundsværdiprøver tilberedes for hver målerække, som anbringes forrest i målerækken.

8.2. Håndtering af den interne standard og målekolberne

Ved målinger med intern standard skal opbevaring og håndtering for at undgå kontamineringer foregå i lokaler, der er strengt adskilt fra de lokaler, hvor tilberedning og måling af analyseprøverne finder sted. Efter målingen kan de baggrundsværdikontrollerede kolber genanvendes. Skruelågene og flaskerne med intern standard bortkastes.

9. Angivelse af resultater

9.1. Et radioaktivt stofs aktivitet udtrykkes i Becquerel, $1 \text{ Bq} = 1 \text{ henfald/sec}$.

Den specifikke radioaktivitet angives i Becquerel for 1 g kulstof = Bq/gC.

For at opnå mere realistiske værdier udtrykkes resultatet i centi-Becquerel = cBq/gC.

De betegnelser og beregningsformler, der hidtil er blevet benyttet i litteraturen, og som bygger på dpm-angivelser, kan også anvendes. For at opnå den tilsvarende værdi i centi-Becquerel skal man blot multiplicere det opnåede dmp-resultat med faktoren 100/60.

9.2. Beregning af resultat med ekstern standard

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cpm}_{\text{pr}}/\text{char})_{2013} \cdot \text{cpm}_{\text{NE}}}{V \cdot F \cdot Z} \cdot 1,918 \cdot 100$$

9.3. Beregning af resultat med intern standard

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cpm}_{\text{pr}}/\text{char})_{2013} \cdot \text{cpm}_{\text{NE}} \cdot \text{dpm}_{\text{IS}}}{(\text{cpm}_{\text{IS}}/\text{char})_{2013} \cdot \text{cpm}_{\text{pr}} \cdot V \cdot F \cdot 60} \cdot 1,918 \cdot 100$$

9.4. Forkortelser

cpm_{pr} = det for prøven konstaterede gennemsnitlige impulstal i hele måletiden

cpm_{NE} = det ligeledes konstaterede impulstal for baggrundsværdien

cpm_{IS} = det konstaterede impulstal for prøven med intern standard

dpm_{IS} = mængden af tilsat intern standard (kalibreret radioaktivitet dpm)

V = prøvevolumen i ml

F = indholdet af g ren alkohol pr. ml svarende til koncentrationen

Z = efficiency svarende til ESKF-værdien

1,918 = g alkohol/1 g kulstof.

10. Metodens pålidelighed

10.1. Repeterbarhed (r)

$$r = 0,632 \text{ cBq/g C}; S_{(r)} = \pm 0,223 \text{ cBq/g C}$$

10.2. Reproducerbarhed (R)

$$R = 0,821 \text{ cBq/g C}; S_{(R)} = \pm 0,290 \text{ cBq/g C.}«$$

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2023/384

af 20. februar 2023

om en bistandsforanstaltning inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet til støtte for Jordans væbnede styrker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 ⁽¹⁾ etablerer den europæiske fredsfacilitet til medlemsstaternes finansiering af EU-aktioner under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) med henblik på at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i henhold til traktatens artikel 21, stk. 2, litra c). I henhold til artikel 1, stk. 2, i afgørelse (FUSP) 2021/509 skal den europæiske fredsfacilitet anvendes til at finansiere bistandsforanstaltninger såsom aktioner til at styrke tredjelandes og regionale og internationale organisationers kapaciteter vedrørende militær- og forsvarsanliggender.
- (2) I juni 2022 deltog Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik («den højtstående repræsentant») i 14. møde i Associeringsrådet EU-Jordan, hvor der blev vedtaget nye prioriteter for partnerskabet. Gennem disse prioriteter for partnerskabet bekræftede Unionen og Jordan deres vilje til fortsat at støtte deres samarbejde om fred og sikkerhed i Jordan og til fortsat at styrke samarbejdet om regional stabilitet og sikkerhed, herunder om terrorbekæmpelse.
- (3) Den 14. november 2022 modtog den højtstående repræsentant en anmodning om Unionens støtte til Jordans væbnede styrker ved at styrke militær kapacitet, navnlig med hensyn til militære lægetjenester, ingeniørbrigader samt operationelle enheder med ansvar for sikring af Jordans grænser.
- (4) Bistandsforanstaltningerne skal gennemføres under hensyntagen til principperne og kravene i afgørelse (FUSP) 2021/509, navnlig overholdelse af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP ⁽²⁾, og i overensstemmelse med reglerne for gennemførelse af indtægter og udgifter, der finansieres under den europæiske fredsfacilitet.
- (5) Rådet bekræfter på ny, at det er fast besluttet på at beskytte, fremme og overholde menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og de demokratiske principper og styrke retsstatsforhold og god regeringsførelse i overensstemmelse med De Forenede Nationers pakt, verdenserklæringen om menneskerettighederne og folkeretten, navnlig den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret —

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 af 22. marts 2021 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/528 (EUT L 102 af 24.3.2021, s. 14).

⁽²⁾ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Oprettelse, målsætninger, anvendelsesområde og varighed

1. Der oprettes herved en bistandsforanstaltning til fordel for Det Hashemitiske Kongerige Jordan (»modtageren«), som skal finansieres inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet (»bistandsforanstaltningen«).
2. Målet med bistandsforanstaltningen er at styrke Jordans væbnede styrkers kapaciteter til at sikre Jordans nationale sikkerhed og stabilitet ved at styrke landets militære lægetjenester, ingeniørbrigader og operationelle enheder med ansvar for sikring af landets grænser og dermed bedre beskytte civile i kriser og nødsituationer.
3. For at nå det i stk. 2 omhandlede mål skal bistandsforanstaltningen finansiere følgende typer ikkedødbringende udstyr:
 - a) et fuldt udstyret mobilt hospital (anvendelse 1) til behandling af sårede soldater suppleret med fuldt udstyrede ambulancer med sygetransportkapaciteter
 - b) ingeniørfelthenheder, der er udstyret til bedre at støtte de deployerede enheder, navnlig langs grænserne
 - c) taktisk udstyr (ubemandede luftfartøjssystemer (UAS) og systemer til bekæmpelse af ubemandede luftfartøjer (C-UAV)) samt støtte til de jordanske væbnede styrker med henblik på at udvikle en kapacitet til bekæmpelse af ubemandede fartøjer.
4. Bistandsforanstaltningens varighed er 36 måneder fra datoen for indgåelsen af kontrakten, som undertegnes af administratoren for bistandsforanstaltninger, der handler som anvisningsberettiget, jf. artikel 32, stk. 2, litra a), i afgørelse (FUSP) 2021/509, herunder i forbindelse med administrative ordninger i overensstemmelse med nævnte afgørelses artikel 37.

Artikel 2

Finansielle ordninger

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med bistandsforanstaltningen udgør 7 000 000 EUR.
2. Alle udgifter forvaltes i overensstemmelse med afgørelse (FUSP) 2021/509 og efter reglerne for gennemførelse af indtægter og udgifter, der finansieres under den europæiske fredsfacilitet.

Artikel 3

Ordninger med modtageren

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) indgår de nødvendige ordninger med modtageren for at sikre opfyldelse af de krav og betingelser, der er fastsat ved denne afgørelse, som en betingelse for ydelse af støtte inden for rammerne af bistandsforanstaltningen.
2. De ordninger, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte bestemmelser, som forpligter modtageren til at sikre:
 - a) at de enheder i Jordans væbnede styrker, der ydes støtte inden for rammerne af bistandsforanstaltningen, overholder den relevante folkeret, navnlig den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret
 - b) korrekt og effektiv anvendelse af aktiver, der stilles til rådighed inden for rammerne af bistandsforanstaltningen, til de formål, hvortil de stilles til rådighed

- c) tilstrækkelig vedligeholdelse af aktiver, der stilles til rådighed inden for rammerne af bistandsforanstaltningen, for at sikre, at de er anvendelige og operationelt disponible i deres livscyklus
 - d) at aktiver, som stilles til rådighed inden for rammerne af bistandsforanstaltningen, ikke vil gå tabt eller blive overført uden samtykke fra det facilitetsudvalg, der er nedsat ved afgørelse (FUSP) 2021/509, til andre personer eller enheder end dem, der er udpeget i disse ordninger, ved afslutningen af deres livscyklus.
3. De ordninger, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte bestemmelser om suspension og ophør af støtte inden for rammerne af bistandsforanstaltningen, i tilfælde af at det konstateres, at modtageren tilsidesætter de i stk. 2 fastsatte forpligtelser.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Den højtstående repræsentant er ansvarlig for at sikre gennemførelsen af denne afgørelse i overensstemmelse med afgørelse (FUSP) 2021/509 og reglerne for gennemførelse af indtægter og udgifter, der finansieres under den europæiske fredsfacilitet, og i overensstemmelse med den integrerede metodologiske ramme for vurdering og fastlæggelse af de krævede foranstaltninger og kontroller med henblik på bistandsforanstaltninger under den europæiske fredsfacilitet.
2. Gennemførelsen af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, varetages af administratoren for bistandsforanstaltninger, herunder gennem administrative ordninger, jf. artikel 37 i afgørelse (FUSP) 2021/509.

Artikel 5

Overvågning, kontrol og evaluering

1. Den højtstående repræsentant sikrer overvågning af modtagerens opfyldelse af de forpligtelser, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 3. Denne overvågning skal anvendes til at skabe bevidsthed om konteksten og risiciene for tilsidesættelse af de forpligtelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3, og til at bidrage til at forebygge sådanne tilsidesættelser, herunder krænkelse af international menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret begået af enheder i Jordans væbnede styrker, som modtager støtte inden for rammerne af bistandsforanstaltningen.
2. Kontrol af udstyr og forsyninger efter afsendelse tilrettelægges som følger:
- a) leveringsverifikation, hvorved fredsfacilitetsleveringssattester skal undertegnes af slutbrugerstyrkerne ved overdragelsen af ejendomsretten
 - b) rapportering, hvorved modtageren årligt skal aflægge rapport om de aktiviteter, der udføres med det udstyr, der leveres af bistandsforanstaltningen, og om fortegnelsen over udpegede genstande, indtil Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) ikke længere anser en sådan rapportering for nødvendig
 - c) inspektioner på stedet, hvorved modtageren skal fremme og give den højtstående repræsentant adgang til at foretage kontrol på stedet på anmodning.
3. Den højtstående repræsentant foretager en endelig evaluering, når bistandsforanstaltningen er afsluttet, for at vurdere, hvorvidt bistandsforanstaltningen har bidraget til at nå målet i artikel 1, stk. 2.

Artikel 6

Rapportering

I gennemførelsesperioden forelægger den højtstående repræsentant halvårslige rapporter om gennemførelsen af bistandsforanstaltningen for PSC i overensstemmelse med artikel 63 i afgørelse (FUSP) 2021/509. Administratoren for bistandsforanstaltninger informerer regelmæssigt det ved afgørelse (FUSP) 2021/509 nedsatte facilitetsudvalg om modtagelsen af indtægter og afholdelsen af udgifter i overensstemmelse med nævnte afgørelses artikel 38, herunder ved at give oplysninger om de involverede leverandører og underleverandører.

*Artikel 7***Suspension og ophør**

1. PSC kan beslutte helt eller delvis at suspendere gennemførelsen af bistandsforanstaltningen i overensstemmelse med artikel 64 i afgørelse (FUSP) 2021/509.
2. PSC kan også henstille, at Rådet ophæver bistandsforanstaltningen.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2023/385**af 20. februar 2023****om Canadas deltagelse i PESCO-projektet netværk af logistikknudepunkter i Europa og støtte til operationer**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 46, stk. 6,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 af 11. december 2017 om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1639 af 5. november 2020 om fastsættelse af de generelle betingelser, hvorpå tredjelande undtagelsesvis kan indbydes til at deltage i individuelle PESCO-projekter ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 9, stk. 2, i afgørelse (FUSP) 2017/2315 fastsætter, at Rådet i henhold til artikel 46, stk. 6, i TEU skal træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland, som deltagende medlemsstater, der deltager i et projekt vedrørende permanent struktureret samarbejde (PESCO-projekt), ønsker at opfordre til at deltage i det pågældende projekt, opfylder de krav, der skal fastlægges af Rådet.
- (2) Den 6. marts 2018 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2018/340 ⁽³⁾ om opstilling af listen over projekter, der skal udvikles under PESCO. I nævnte afgørelses artikel 1 fastsættes det, at der skal udvikles et projekt med titlen »Netværk af logistikknudepunkter i Europa og støtte til operationer« (NetLogHubs) inden for rammerne af denne liste af 13 projektmedlemmer, herunder Tyskland som projektkoordinator.
- (3) Den 5. november 2020 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2020/1639 om fastsættelse af de generelle betingelser, hvorpå tredjelande undtagelsesvis kan indbydes til at deltage i individuelle PESCO-projekter. Afgørelsens artikel 2, stk. 4, fastsætter, at Rådet på grundlag af en underretning fra koordinatoren eller koordinatorene for et PESCO-projekt og efter en udtalelse fra Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) i overensstemmelse med artikel 46, stk. 6, i TEU og artikel 9, stk. 2, i afgørelse (FUSP) 2017/2315 skal træffe afgørelse om, hvorvidt tredjelandets deltagelse i projektet opfylder de generelle betingelser i artikel 3 i afgørelse (FUSP) 2020/1639.
- (4) I maj 2022 indgav Canada sin anmodning til koordinatoren for NetLogHubs om at deltage i nævnte PESCO-projekt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i afgørelse (FUSP) 2020/1639. På grundlag af de oplysninger, som Canada havde fremsendt, vurderede projektmedlemmerne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i afgørelse (FUSP) 2020/1639 herefter, om Canada opfylder de generelle betingelser i nævnte afgørelses artikel 3.
- (5) Efter at der var opnået enstemmig enighed blandt projektmedlemmerne den 14. september 2022, underrettede koordinatoren for NetLogHubs den 29. november 2022 Rådet og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i afgørelse (FUSP) 2020/1639 om et forslag om at indbyde Canada til at deltage i projektet. Underretningen fastsatte omfanget og formen af Canadas deltagelse og bekræftede at Canada opfyldte de generelle betingelser i artikel 3 i afgørelse (FUSP) 2020/1639.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 14.12.2017, s. 57.

⁽²⁾ EUT L 371 af 6.11.2020, s. 3.

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/340 af 6. marts 2018 om opstilling af listen over projekter, der skal udvikles under PESCO (EUT L 65 af 8.3.2018, s. 24).

- (6) Den 1. december 2022 vedtog PSC en udtalelse om underretningen vedrørende Canadas anmodning om at deltage i NetLogHubs. PSC noterede sig navnlig beskrivelsen af NetLogHubs i underretningen, herunder dets mål, organisering, beslutningsproces og prioriterede arbejdsområder. Den noterede sig også, at der inden for projektet ikke deles EU-klassificerede eller -følsomme informationer, og at det ikke gennemføres med støtte fra Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) som defineret i artikel 3, litra g), i afgørelse (FUSP) 2020/1639. Den noterede sig endvidere, at NetLogHubs ikke involverer indkøb af forsvarsmateriel, forskning eller kapacitetsudvikling eller anvendelse eller eksport af våben eller kapacitet eller teknologi; og at det ikke involverer enheder, investeringer eller finansiering fra de medlemsstater, der deltager i PESCO, eller anmodninger om EU-finansiering af projektaktiviteter.
- (7) PSC tilsluttede sig ligeledes det foreslåede omfang og den foreslåede form og udstrækning for Canadas deltagelse i NetLogHubs som beskrevet i underretningen. Den konstaterede, at Canada havde udtrykt sin fulde støtte til projektets omfang som defineret i underretningen.
- (8) I samme udtalelse bekræftede PSC den holdning, som projektmedlemmerne enstemmigt var nået til enighed om, ifølge hvilken Canada opfylder følgende generelle betingelser i artikel 3 i afgørelse (FUSP) 2020/1639:
- Canada opfylder betingelsen i artikel 3, litra a), der kræver, at Canada deler de værdier, som Unionen bygger på, jf. artikel 2 i TEU, og de principper, som er omhandlet i artikel 21, stk. 1, i TEU, samt målsætningerne for FUSP i artikel 21, stk. 2, litra a), b), c) og h), i TEU, at Canada ikke handler i strid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder overholdelse af princippet om gode naboskabsforbindelser med medlemsstaterne, og at Canada har en politisk dialog med Unionen, der også bør omfatte sikkerheds- og forsvarsaspekter, når Canada deltager i NetLogHubs
 - hvad angår betingelsen i artikel 3, litra b), om Canadas væsentlige merværdi til NetLogHubs, indeholder underretningen en detaljeret beskrivelse af Canadas bidrag, herunder om omfang, form og udstrækning for deltagelsen i projektet, hvilket underbygger opfyldelsen af denne betingelse
 - hvad angår betingelsen i artikel 3, litra c), vil Canadas deltagelse i NetLogHubs bidrage til at styrke den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP's) og Unionens ambitionsniveau, herunder til støtte for FSFP-missioner og operationer, som nærmere angivet i underretningen
 - hvad angår betingelsen i artikel 3, litra d), vedrører NetLogHubs hverken indkøb af forsvarsmateriel, forskning eller kapacitetsudvikling eller anvendelse og eksport af våben, kapacitet eller teknologi, og det udvikler heller ikke kapacitet eller teknologi; følgelig vil Canadas deltagelse i dette projekt ikke medføre afhængighed af Canada eller begrænsninger pålagt nogen medlemsstat af Canada
 - betingelsen om overensstemmelse i artikel 3, litra e), af Canadas deltagelse med de relevante mere bindende PESCO-forpligtelser, ligeledes vedrørende styrkers deployeringsevne og interoperabilitet, som dette projekt bidrager til at opfylde, som nærmere angivet i bilaget til afgørelse (FUSP) 2017/2315, er også opfyldt som nærmere beskrevet i underretningen, og da NetLogHubs ikke er et kapacitetsorienteret projekt, er betingelsen om, at Canadas deltagelse skal bidrage til at opfylde prioriteringerne i medfør af kapacitetsudviklingsplanen og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD) eller have en positiv indvirkning på den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB), ikke relevant i denne sammenhæng
 - betingelsen i artikel 3, litra f), er opfyldt, eftersom aftalen mellem Den Europæiske Union og Canada om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede oplysninger ⁽⁴⁾ har været i kraft siden den 1. juni 2018
 - betingelsen i artikel 3, litra g), er ikke relevant i dette tilfælde, eftersom NetLogHubs ikke gennemføres med støtte fra EDA, og en administrativ ordning, som har fået virkning med EDA, er derfor ikke påkrævet

⁽⁴⁾ Aftale mellem Canada og Den Europæiske Union om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede oplysninger (EUT L 333 af 15.12.2017, s. 2).

— hvad angår betingelsen i artikel 3, litra h), har Canada forpligtet sig til at søge at indgå en projektspecifik administrativ ordning og enhver anden nødvendig projektdokumentation i overensstemmelse med afgørelse (FUSP) 2017/2315 og (FUSP) 2018/909 ⁽⁵⁾.

- (9) Endelig anbefalede PSC i sin udtalelse, at Rådet træffer en positiv afgørelse om at Canadas deltagelse i NetLogHubs opfylder de generelle betingelser i artikel 3 i afgørelse (FUSP) 2020/1639.
- (10) Rådet bør derfor træffe afgørelse om, at Canadas deltagelse i NetLogHubs opfylder de generelle betingelser i artikel 3 i afgørelse (FUSP) 2020/1639. Efterfølgende skal projektkoordinatoren på vegne af projektmedlemmerne sende en indbydelse til Canada om at deltage i NetLogHubs. Canada skal tilslutte sig projektet på det tidspunkt, der er angivet i den administrative ordning, der skal indgås mellem projektmedlemmerne og Canada i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i afgørelse (FUSP) 2020/1639, og skal i overensstemmelse med nævnte afgørelses artikel 4, stk. 1, have de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i nævnte administrative ordning. Rådet skal foretage overvågning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i afgørelse (FUSP) 2020/1639 og kan træffe yderligere afgørelser i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2 og 3 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Canadas deltagelse i PESCO-projektet NetLogHubs opfylder de generelle betingelser i artikel 3 i afgørelse (FUSP) 2020/1639.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/909 af 25. juni 2018 om et fælles sæt forvaltningsregler for PESCO-projekter (EUT L 161 af 26.6.2018, s. 37).

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2023/386**af 20. februar 2023****om iværksættelse af Den Europæiske Unions mission i Armenien (EUMA) og om ændring af afgørelse (FUSP) 2023/162**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2023/162 af 23. januar 2023 om Den Europæiske Unions mission i Armenien (EUMA) ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 23. januar 2023 afgørelse (FUSP) 2023/162.
- (2) Den 14. februar 2023 besluttede Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, at operationsplanen (OPLAN) for Den Europæiske Unions mission i Armenien (EUMA) bør godkendes.
- (3) Efter henstilling fra den øverstbefalende for den civile operation, og efter den opnåede indledende operative kapacitet, bør EUMA iværksættes den 20. februar 2023. Missionen skal fortsætte indtil den 19. februar 2025.
- (4) Afgørelse (FUSP) 2023/162 fastsatte et finansielt referencebeløb til dækning af udgifter i forbindelse med EUMA i de første fire måneder efter nævnte afgørelses ikrafttræden. Referencebeløbet bør revideres for at dækkeperioden indtil den 19. februar 2025.
- (5) Afgørelse (FUSP) 2023/162 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) EUMA gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Operationsplanen (OPLAN) for Den Europæiske Unions mission i Armenien (EUMA) godkendes herved.

Artikel 2

EUMA iværksættes den 20. februar 2023.

Artikel 3

EUMA's øverstbefalende for den civile operation bemyndiges herved med øjeblikkelig virkning til at indlede gennemførelsen af missionen.

⁽¹⁾ EUT L 22 af 24.1.2023, s. 29.

Artikel 4

Artikel 13, stk. 1, i afgørelse (FUSP) 2023/162 affattes således:

»1. Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne i forbindelse med EUMA for perioden fra den 23. januar 2023 til den 19. februar 2025 udgør 30 751 150,36 EUR. Det finansielle referencebeløb for eventuelle efterfølgende perioder fastsættes af Rådet.«

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2023/387**af 20. februar 2023****til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at mindske risikoen for omledning og ulovlig overførsel heraf (»iTrace V«)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 31, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I EU's globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik fra 2016 (»EU's globale strategi«) fremhæves det, at Unionen vil fremme fred og garantere sine borgeres og sit områdes sikkerhed samt optrappe sit bidrag til den fælles sikkerhed. Den støtter også kraftigt den fulde gennemførelse og håndhævelsen af multilaterale traktater og ordninger inden for nedrustning, ikkespredning og våbenkontrol og opfordrer til »sporing af våben på tværs af grænserne«, idet det anerkendes, at den europæiske sikkerhed afhænger af bedre og fælles vurderinger af indre og ydre trusler og udfordringer.
- (2) EU's strategi af 19. november 2018 »Sikring af våben, beskyttelse af borgerne — EU-strategi til bekæmpelse af ulovlige skydevåben, håndvåben og lette våben samt ammunition hertil« (»EU's SALW-strategi«) understreger, at ulovlige skydevåben, håndvåben og lette våben (»SALW«) fortsat bidrager til ustabilitet og vold i Unionen, i dens umiddelbare naboområde og i resten af verden. EU's SALW-strategi fastsætter rammerne for Unionens indsats med henblik på at imødegå nævnte udfordringer og forpligter sig til at støtte forskning rettet mod oprindelsen af ulovlige SALW i konfliktområder, såsom Conflict Armament Research iTrace-projektet.
- (3) Den ulovlige fremstilling og overførsel af og trafik med konventionelle våben og ammunition samt den voldsomme ophobning og ukontrollerede spredning øger usikkerheden i Europa og dets naboområder og i mange andre regioner i verden, forværrer konflikter og undergraver postkonfliktfredsopbygning og udgør dermed en alvorlig trussel mod den europæiske fred og sikkerhed.
- (4) Det fremgår af EU's SALW-strategi, at Unionen vil støtte det arbejde, som udføres af FN's paneler, der overvåger våbenembargoer, og at den vil undersøge mulighederne for at forbedre adgangen til deres konklusioner om omledning og om ulovlig våbenhandel og SALW med henblik på våbeneksportkontrol.
- (5) Med FN's handlingsprogram vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af ulovlig handel med SALW i alle dens aspekter (»FN's handlingsprogram«), som blev vedtaget den 20. juli 2001, har alle FN's medlemsstater forpligtet sig til at forebygge ulovlig handel med SALW eller omledning heraf til uautoriserede modtagere og navnlig til at tage hensyn til risikoen for omledning af SALW til den ulovlige handel, når anmodninger om eksporttilladelser vurderes.
- (6) Den 8. december 2005 vedtog De Forenede Nationers Generalforsamling et internationalt instrument, der skal sætte staterne i stand til i tide og på pålidelig vis at identificere og spore ulovlige SALW.
- (7) På tredje gennemgangskonference om FN's handlingsprogram i 2018 bekræftede alle FN's medlemsstater deres tilsagn om at tilskynde stater til i forbindelse med sporing af ulovlige SALW, herunder våben, der findes i konflikt- og postkonfliktsituationer, at søge i registre i den stat, hvor håndvåbnet eller det lette våben blev fundet, og/eller rådføre sig med den stat, hvor det pågældende våben er fremstillet. I den endelige rapport fra det ottende møde, som blev holdt i 2022, af de møder, som staterne afholder hvert andet år for at drøfte gennemførelsen af FN-handlingsprogrammet, bemærkes desuden vigtigheden af, at der udvikles eller fastsættes strenge nationale reguleringsmæssige rammer for mærkning, registrering og sporing af SALW i overensstemmelse med det internationale sporingsinstrument for at forebygge og bekæmpe omledning og ulovlig international overførsel af SALW til uautoriserede modtagere.

- (8) Den 24. december 2014 trådte våbenhandelstraktaten («ATT») i kraft. Formålet med ATT er at fastsætte de højst mulige fælles internationale standarder for regulering eller forbedring af reguleringen af den internationale handel med konventionelle våben, at forebygge og udrydde ulovlig handel med konventionelle våben og at forebygge omladning heraf. Unionen bør støtte alle FN's medlemsstater i at gennemføre effektiv kontrol med våbenoverførsler for at sikre, at ATT er så effektiv som muligt, navnlig for så vidt angår gennemførelsen af dens artikel 11.
- (9) Unionen har tidligere støttet iTrace ved Rådets afgørelse 2013/698/FUSP ⁽¹⁾, (FUSP) 2015/1908 ⁽²⁾, (FUSP) 2017/2283 ⁽³⁾ og (FUSP) 2019/2191 ⁽⁴⁾ (iTrace I, II, III og IV) og ønsker at støtte iTrace V, den femte fase af denne globale rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at bidrage til Europas fælles sikkerhed, jf. EU's globale strategi —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Med henblik på gennemførelsen af EU's globale strategi, Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP ⁽⁵⁾ som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1560 ⁽⁶⁾, og EU's SALW-strategi fra 2018 og fremme af fred og sikkerhed har de projektaktiviteter, der skal modtage støtte fra Unionen, følgende specifikke mål:

- fortsat vedligeholdelse af et brugervenligt globalt informationsstyringssystem for omladte eller ulovligt handlede konventionelle våben og ammunition hertil («iTrace»), der er dokumenteret i konfliktramte områder, med henblik på at stille relevante oplysninger til rådighed for politiske beslutningstagere, eksperter i kontrol med konventionelle våben og embedsmænd, der beskæftiger sig med kontrol med eksport af konventionelle våben, så de kan udvikle effektive, evidensbaserede strategier og projekter til bekæmpelse af den ulovlige spredning af konventionelle våben og ammunition hertil
- uddannelse og vejledning af nationale myndigheder i konfliktramte stater i at udvikle en bæredygtig national kapacitet til at identificere og spore ulovlige konventionelle våben, fremme et kontinuerligt samarbejde med iTrace-projektet, blive bedre til at fastsætte prioriteter for fysisk sikkerhed og lagerforvaltning (PSSM), mere effektivt udforme nationale krav til våbenkontrol og retshåndhævelsesbistand, navnlig EU-finansierede initiativer såsom INTERPOL's system til registrering og sporing af ulovlige skydevåben (iARMS) og aktiviteterne i Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelselsamarbejde (Europol), og styrke dialogen med EU-missioner og -initiativer
- hyppigere og længerevarende feltforskning inden for konventionelle våben og ammunition hertil, der ulovligt er i omløb i konfliktramte områder, med henblik på at generere iTrace-data for at imødekomme klare krav fra medlemsstaterne og EU-delegationerne
- skræddersyet støtte til medlemsstaternes myndigheder med ansvar for kontrol med våbeneksport og politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol, herunder gentagne rådgivningsbesøg i medlemsstaternes hovedstæder forestået af iTrace-projektmedarbejdere, en døgnbetjent helpdesk, der kan yde øjeblikkelig rådgivning om risikovurdering og strategier for bekæmpelse af omladning, vedligeholdelse af sikre dashboardapplikationer til stationær og mobil brug, der kan give øjeblikkelig meddelelse om omladning efter eksport, og en foranstaltning, hvorved iTrace-projektmedarbejdere efter anmodning kan forsyne medlemsstaterne med en verificering efter afsendelse

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/698/FUSP af 25. november 2013 til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige håndvåben og lette våben og andre ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at mindske risikoen for ulovlig handel hermed (EUT L 320 af 30.11.2013, s. 34).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1908 af 22. oktober 2015 til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige håndvåben og lette våben og andre ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at mindske risikoen for ulovlig handel hermed («iTrace II») (EUT L 278 af 23.10.2015, s. 15).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2283 af 11. december 2017 til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige håndvåben og lette våben og andre ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at mindske risikoen for ulovlig handel hermed («iTrace III») (EUT L 328 af 12.12.2017, s. 20).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2191 af 19. december 2019 til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at mindske risikoen for omladning og ulovlig overførsel heraf («iTrace IV») (EUT L 330 af 20.12.2019, s. 53).

⁽⁵⁾ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1560 af 16. september 2019 om ændring af fælles holdning 2008/944/FUSP om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr (EUT L 239 af 17.9.2019, s. 16).

- øget bevidsthed om resultaterne af projektet gennem opsøgende arbejde, fremme af formålet med og de disponible funktioner i iTrace over for internationale og nationale politiske beslutningstagere, eksperter i kontrol med konventionelle våben og myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser samt styrkelse af den internationale kapacitet til at overvåge den ulovlige spredning af konventionelle våben og ammunition og materiel hertil samt hjælpe politiske beslutningstagere med at fastlægge de vigtigste indsatsområder for international bistand og internationalt samarbejde og mindske risikoen for omledning af konventionelle våben og ammunition hertil
 - tilvejebringelse af rapporter om nøglepolitikspørgsmål, der bygger på data fra feltundersøgelser og lægges i iTrace-systemet, om særlige områder, som kræver international opmærksomhed, herunder væsentlige mønstre for den ulovlige handel med konventionelle våben og ammunition hertil, og den regionale udbredelse af ulovligt handlede konventionelle våben og ammunition og materiel hertil, og
 - fortsat sporing af konventionelle våben og ammunition hertil med samarbejde fra medlemsstaterne og ikke-EU-stater som det mest effektive middel til i videst muligt omfang at klarlægge og verificere mekanismerne bag omledningen af konventionelle våben og ammunition hertil til uautoriserede brugere; sporingen vil blive suppleret med opfølgende undersøgelser med fokus på at identificere de menneskelige, finansielle og logistiske netværk bag de ulovlige overførsler af konventionelle våben.
2. Bilaget til denne afgørelse indeholder en detaljeret beskrivelse af projektet.

Artikel 2

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»HR«) har ansvaret for gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Den tekniske gennemførelse af det projekt, der er omhandlet i artikel 1, udføres af Conflict Armament Research Ltd. (»CAR«).
3. CAR udfører sine opgaver under HR's ansvar. Med henblik herpå indgår HR de nødvendige aftaler med CAR.

Artikel 3

1. Det finansielle referencebeløb for gennemførelsen af projektet omhandlet i artikel 1 er på 6 200 000 EUR. Det samlede anslåede budget for det overordnede projekt er på 8 806 101,20 EUR, der samfinansieres med CAR og det tyske forbundsudenrigsministerium.
2. De udgifter, der finansieres med beløbet i stk. 1, forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Unionens almindelige budget.
3. Kommissionen overvåger, at det i stk. 1 omhandlede finansielle referencebeløb forvaltes korrekt. Med henblik herpå indgår Kommissionen den nødvendige aftale med CAR. Det skal fremgå af nævnte aftale, at CAR sørger for, at Unionens bidrag bliver synligt i en grad, der svarer til dets størrelse.
4. Kommissionen bestræber sig på at indgå den aftale, der er omhandlet i stk. 3, snarest muligt efter denne afgørelses ikrafttræden. Den underretter Rådet om eventuelle vanskeligheder i denne proces og om datoen for indgåelse af nævnte aftale.

Artikel 4

1. HR aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af regelmæssige beskrivende rapporter, som CAR udarbejder hvert kvartal. Disse rapporter skal danne udgangspunkt for Rådets evaluering. Med henblik på at bistå Rådet med dets evaluering af resultaterne af denne afgørelse udfører en ekstern enhed en evaluering af projektets virkninger.
2. Kommissionen aflægger rapport om de finansielle aspekter af det i artikel 1 omhandlede projekt.

Artikel 5

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
2. Denne afgørelse udløber 36 måneder efter indgåelse af aftalen omhandlet i artikel 3, stk. 3. Den udløber dog seks måneder efter ikrafttrædelsesdatoen, hvis der ikke er indgået aftale i denne periode.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

BILAG

PROJEKTDOKUMENT

Indsats til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige konventionelle våben og ammunition for at mindske risikoen for omledning og ulovlig overførsel heraf

(»iTrace V«)

iTrace — global rapporteringsmekanisme vedrørende konventionelle våben og ammunition hertil**1. Baggrund og begrundelse for FUSP-støtte**

- 1.1. Denne afgørelse bygger på flere på hinanden følgende rådsafgørelser om bekæmpelse af de destabiliserende følger af omledning af og ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition hertil i konfliktramte områder, navnlig afgørelse 2013/698/FUSP, (FUSP) 2015/1908, (FUSP) 2017/2283 og (FUSP) 2019/2191, der oprettede og forbedrede iTrace, den globale rapporteringsmekanisme vedrørende konventionelle våben og ammunition hertil.

Den ulovlige spredning af konventionelle våben og ammunition hertil er en vigtig faktor, der undergraver staters stabilitet og forværrer konflikter, og som udgør en alvorlig trussel mod fred og sikkerhed. Som fastslået i EU's SALW-strategi bidrager ulovlige håndvåben og SALW fortsat til ustabilitet og vold i Unionen, i dens umiddelbare naboskabsområde og i resten af verden. Ulovlige håndvåben giver næring til global terrorisme og konflikter og modarbejder Unionens udviklings- og krisestyring samt det humanitære og stabiliserende arbejde i dele af Unionens nabolande og Afrika. Inden for Unionen har ulovlige skydevåben en klar indvirkning på den indre sikkerhed, da de fremmer organiseret kriminalitet og giver terrorister mulighed for at udføre angreb på europæisk jord. Nylige resultater fra iTrace-projektet i Afghanistan, Irak, Libyen, Maghreb, Syrien, Ukraine og Yemen og andre konflikter tæt på Unionens ydre grænser bekræfter antagelserne i EU's SALW-strategi.

De aktiviteter, der blev udført i henhold til afgørelse (FUSP) 2019/2191 bekræftede iTrace som et globalt initiativ til overvågning af våben i konflikter. iTrace-projektet er gennemført i over 40 konfliktramte stater, herunder i Afrika, Mellemøsten, Centralasien og Syd- og Østasien, og har resulteret i verdens største offentlige register over omledte konventionelle våben og ammunition hertil til støtte for staterne i deres bestræbelser på at opspore og imødegå omledning i henhold til forpligtelserne i kriterium 7 i fælles holdning 2008/944/FUSP (konsolideret) og artikel 11 i ATT. Det sikrer præcis rapportering om omledning af våben og ammunition hertil til væbnede oprørs- og terrorstyrker, som udgør en trussel mod Unionens sikkerhed, herunder al-Qaeda i Det Islamiske Maghreb og Daesh/Islamisk Stat, og underretter hurtigt og i al fortrolighed medlemsstaternes eksportkontrolmyndigheder om risici for omledning efter eksport, og forsyner derved EU-delegationerne og medlemsstaternes diplomatiske missioner i konfliktramte regioner med afgørende realtidsoplysninger om ulovlig handel med våben og konfliktdynamikker. Det udbreder kendskabet til våbenkontrol og foranstaltninger til bekæmpelse af omledning gennem en afbalanceret og ansvarlig global nyhedsmedieindsats.

- 1.2. Medlemsstaterne opfordrer dog fortsat iTrace-projektet til at give direkte, personlige briefinger til nationale myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser (herunder hyppige besøg til hovedstæderne, navnlig efter lempelserne af covid-19-rejserestriktionerne) og til at stille flere forskellige ressourcer til rådighed bilateralt for politiske beslutningstagere inden for kontrol med våbeneksport i medlemsstaterne.

Denne afgørelse har derfor til formål at fortsætte og forbedre projektets arbejde i henhold til afgørelse (FUSP) 2019/2191 ved fortsat at give Unionens politiske beslutningstagere, våbenkontroleksperter og embedsmænd, der beskæftiger sig med våbeneksportkontrol, systematisk indsamlede relevante oplysninger, som vil støtte dem i at udvikle effektive evidensbaserede strategier mod omledning og ulovlig spredning af konventionelle våben og ammunition hertil med henblik på at forbedre den internationale og regionale sikkerhed. Afgørelsen vil således fortsat støtte dem i at kombinere en vellykket reaktiv strategi med passende forebyggende tiltag med henblik på at imødegå ulovligt udbud og ulovlig efterspørgsel og i at sikre effektiv kontrol med konventionelle våben i tredjelande.

- 1.3. Denne afgørelse fastsætter, at det offentligt tilgængelige globale iTrace-våbenrapporteringssystem fortsat skal vedligeholdes og videreudbygges. De projekter, der er omfattet af afgørelse (FUSP) 2019/2191, vil blive styrket gennem: 1) hyppigere og længerevarende missioner med henblik på indsamling af data om ulovlige leverancer af konventionelle våben til konfliktramte regioner, 2) skræddersyede støttepakker til medlemsstaterne, der omfatter direkte rådgivning, individuelt tilpassede data og output, en døgnbetjent helpdesk samt opgaver med verificering efter afsendelse og 3) uddannelse og vejledning af nationale myndigheder i konfliktramte stater med henblik på at spore ulovlige konventionelle våben, der er fundet eller beslaglagt inden for deres territoriale jurisdiktion, opbygge kapacitet til at bekæmpe omladning, herunder sporingskapacitet inden for rammerne af det internationale sporingsinstrument (ITI), styrke forvaltningen af våben, herunder registrering, og øge indsamlingen af iTrace-data.

2. Overordnede mål

Den indsats, som er beskrevet herunder, vil yderligere støtte det internationale samfund i bekæmpelsen af de destabiliserende følger af omladning af og ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition hertil. Den vil fortsat give politiske beslutningstagere, våbenkontroleksperter og embedsmænd, der beskæftiger sig med våbeneksportkontrol, relevante oplysninger, som vil støtte dem i at udvikle effektive evidensbaserede strategier mod omladning og ulovlig spredning af konventionelle våben og ammunition hertil med henblik på at forbedre den internationale og regionale sikkerhed. Mere specifikt vil indsatsen:

- a) give konkrete oplysninger om omladning af og ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition hertil med henblik på at støtte en effektiv gennemførelse af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP (konsolideret), våbenhandelstraktaten (ATT), FN's handlingsprogram vedrørende ulovlig handel med SALW og det internationale sporingsinstrument (ITI)
- b) yde skræddersyet støtte til medlemsstaterne som hjælp til at vurdere og afbøde risikoen for omladning
- c) afdække ruter og enheder, der er involveret i omladning af konventionelle våben og ammunition hertil til konfliktramte regioner eller internationale terrororganisationer, og tilvejebringe dokumentation for, at grupper og enkeltpersoner er indblandet i ulovlig handel, til støtte for national retsforfølgning
- d) styrke samarbejdet mellem relevante FN-organer og -missioner og andre internationale organisationer inden for sporing af konventionelle våben og ammunition hertil og tilvejebringelse af oplysninger til direkte støtte for eksisterende overvågningsmekanismer, herunder INTERPOL's iARMS, og Europol, som har indgået et aftalememorandum om udveksling af oplysninger med CAR i 2019
- e) give relevante oplysninger til fastlæggelse af de vigtigste indsatsområder for internationalt og regionalt samarbejde og international bistand til effektivt at bekæmpe omladning af og ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition hertil såsom finansiering af projekter vedrørende lagersikkerhed og/eller grænseforvaltning
- f) tilvejebringe en mekanisme til at hjælpe med overvågning af gennemførelsen af ATT, særlig for at opdage omladning af overførte konventionelle våben samt for at bistå regeringer med at vurdere risikoen for omladning forud for eksport af konventionelle våben, særlig risikoen for omladning i modtagerlandet eller reeksport på uønskede vilkår, og
- g) som reaktion på nye trusler mod Unionens sikkerhed styrke CAR's kapacitet til at dokumentere, spore og analysere sporbarhedskæderne for komponenter, der findes i militært udstyr, og til at indberette disse resultater til medlemsstaterne og EU-institutionerne og -agenturerne.

3. Projektets bæredygtighed og resultater på lang sigt

Indsatsen vil skabe en holdbar ramme for løbende overvågning af den ulovlige spredning af konventionelle våben og ammunition hertil. Den forventes at øge de eksisterende våbenrelaterede oplysninger betydeligt og at støtte den målrettede udvikling af effektive politikker til kontrol med konventionelle våben og våbeneksport markant, herunder sanktionsordninger. Mere specifikt vil projektet:

- a) udvide iTrace-informationsstyringssystemet til sikring af langsigtet indsamling og analyse af data vedrørende ulovlige konventionelle våben

- b) udstyre politiske beslutningstagere og eksperter inden for kontrol med konventionelle våben med et værktøj til at udforme mere effektive strategier og indsatsområder for bistand og samarbejde (f.eks. ved at fastlægge mekanismer til samarbejde, koordinering og udveksling af oplysninger på subregionalt og regionalt plan, der skal etableres eller styrkes, og ved at identificere usikre nationale lagre, utilstrækkelig forvaltning af lagerbeholdninger, ulovlige overførselsruter, sanktionsovertrædelser, mangelfuld grænsekontrol og utilstrækkelig retshåndhævelseskapacitet)
- c) omfatte indbygget fleksibilitet til at generere politisk relevante oplysninger trods hurtigt skiftende politiske krav
- d) betydeligt øge effektiviteten hos internationale organisationer og enkeltpersoner, der udfører våbenovervågning, ved at stille en stadig mere omfattende mekanisme til udveksling af oplysninger samt teknisk bistand og kapacitetsbistand til rådighed, og
- e) opbygge en bæredygtig national kapacitet i konfliktramte stater til at identificere og spore ulovlige konventionelle våben og deltage mere effektivt i internationale processer vedrørende våbenkontrol og retshåndhævelse.

4. Beskrivelse af indsatsen

4.1. *Projekt 1: Udvikling af teknisk kapacitet inden for identificering og sporing af våben.*

4.1.1. Projektets formål

iTrace-uddannelses- og vejledningsprogrammerne giver de nationale myndigheder i konfliktramte stater metoder og færdigheder til selv at kunne konstatere og imødegå omladning af konventionelle våben. Uddannelsen har til formål at forbedre den ofte ikkeeksisterende kapacitet til at identificere og spore ulovlige konventionelle våben, mens vejledning gør det muligt for iTrace-projektmedarbejderne at identificere kritiske kapacitetsmangler i realtid og straks skræddersy løsninger til at håndtere dem. iTrace-uddannelses- og vejledningsprogrammerne konsoliderer desuden forbindelserne mellem iTrace-projektet og de nationale myndigheder, så dets feltundersøgelseshold kan få bedre adgang til beslaglagte og indsamlede konventionelle våben — og styrker derved det fulde spektrum af dataindsamling, analyse og rapportering under iTrace.

4.1.2. Fordel for EU's våbenkontrollinitiativer

iTrace-uddannelses- og vejledningsprogrammerne er et svar på de foranstaltninger, der er omhandlet i EU's SALW-strategi — nemlig at støtte den nationale kapacitet til »at spore oprindelsen af ulovlige SALW og ammunition hertil i konfliktområder« — og styrker direkte og indirekte en bred vifte af medlemsstaternes våbenkontrollinitiativer. De direkte virkninger omfatter støtte til de nationale retshåndhævende myndigheder til at spore håndvåben og lette våben i overensstemmelse med det internationale sporingsinstrument, øget national kapacitet til at indsamle data om sporede våben inden for rammerne af målene for bæredygtig udvikling (SDG), indikator 16.4.2, og støtte til medlemsstaternes programmer til forvaltning af våben og ammunition. De indirekte virkninger omfatter formidling af oplysninger, der indsamles på stedet, såsom at advare medlemsstaterne mod de risici for omladning, der opleves i partnerlandene, og opdage omladning fra nationale lagre og stille disse oplysninger til rådighed for EU-støttede programmer for fysisk sikkerhed og lagerforvaltning (PSSM).

4.1.3. Projektaktiviteter

CAR's enhed for teknisk bistand (TSU) leverer uddannelses- og vejledningsaktiviteter til de nationale myndigheder i de konfliktramte stater, hvor iTrace-projektet gennemføres. Disse uddannelses- og vejledningsaktiviteter er udformet med henblik på at fremme nationale initiativer til generel bekæmpelse af omladning ved at sørge for vejledning og kapacitetsudvikling vedrørende sporing og mærkning af konventionelle våben og registrering af beslaglagte og erobrede ulovlige konventionelle våben efter ITI's fastlagte procedurer samt PSSM-vurderinger, der er udformet med henblik på at identificere og imødegå risici for omladning ved kilden. CAR vil udbyde specialuddannelse baseret på behovsvurderinger i det fulde spektrum af aktiviteter, der er nævnt ovenfor, til lokale partnere og, hvis det er påkrævet, til personer, der deltager i fredsstøttende operationer, herunder FN- og EU-missioner og FN's sanktionsovervågningsgrupper/-paneler. I denne forbindelse vil iTrace-projektet fortsat reagere direkte på foranstaltningen, der er nævnt i EU's SALW-2018-strategi, og som opfordrer EU til at støtte »FN's paneler, der overvåger våbenembargoer«, og undersøge »mulighederne for at forbedre adgangen til deres konklusioner om omdirigering og ulovlig våbenhandel og SALW med henblik på våbeneksportkontrol«. Uddannelse under iTrace-projektet vil bygge på en række tjenester, som CAR har udbudt siden 2014, og som har vist sig at være afgørende for at støtte lokale partnere i konfliktramte stater, bistå FN's paneler samt sikre bedre adgang for iTrace-feltundersøgelseshold. Projektet vil udsende medarbejdere fra sine feltundersøgelseshold og TSU til at undervise på gradvist mere tekniske niveauer, som omfatter:

- a) en introduktion til indsamling af data om konventionelle våben med henvisning til specifikke sager

- b) grundlæggende identificering af konventionelle våben og effektive teknikker til dokumentation
- c) operative standardprocedurer for indsamling af dokumentation og dokumentationens sporbarhedskæde
- d) kravet om langsigtede regionale og internationale undersøgelser
- e) gennemførelsen af det internationale sporingsinstrument; hvor det er relevant, vil myndighederne i partnerlandene blive uddannet i og opfordret til at indlede sporingsanmodninger
- f) international våbensporing og internationale våbensporingssystemer (navnlig INTERPOL og Europol), anvendelse af »big data« og tendensanalyser og
- g) muligheder for teknisk bistand (internationalt) og retshåndhævende foranstaltninger.

Disse aktiviteter vil blive gennemført sideløbende med feltundersøgelserne under iTrace og omfatte fælles undersøgelser (vejledning), som gennemføres i samarbejde med nationale statslige myndigheder. De vil også omfatte løbende uddannelse og fornyet certificering af det personale i CAR, der skal stå for uddannelse og vejledning.

4.1.4. Projektresultater

Projektet vil:

- a) tilskynde de nationale myndigheder til at give iTrace-feltundersøgelsesholdene bedre adgang for at imødekomme de gentagne opfordringer om, at iTrace-hold skal yde teknisk bistand og fælles undersøgelseskapacitet, og i lyset af den øgede indsamling af iTrace-data
- b) yde konkret kapacitetsbistand til nationale regeringer, der er ramt af konsekvenserne af omladning af konventionelle våben, men mangler værktøjerne til at identificere og rapportere om omladte konventionelle våben; dette er ofte et forstadie til en mere effektiv national forvaltning af konventionelle våben og støtter som sådan gennemførelsen af ATT, ITI, FN's handlingsprogram og SDG 16.4.2 samt PSSM-programmeringen og forbindelserne med internationale retshåndhævende instanser, herunder INTERPOL (iARMS) og Europol
- c) støtte en styrket dialog, der navnlig udpeger centrale interessenter til andre EU-støttede initiativer, f.eks. EU-missioners forbindelser med værtsregeringer og kickstart-initiativer såsom PSSM-programmering, f.eks. EU-støttede lagerforvaltningsprojekter.

4.1.5. Indikatorer for projektets gennemførelse

Op til 40 feltbesøg vedrørende uddannelse og vejledning med vægt på gentagne besøg for at støtte de nationale myndigheder i opbygningen af sporingskapacitet.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.1.6. Projektbegunstigede

Uddannelses- og vejledningsaktiviteterne under iTrace vil være til direkte gavn for nationale interessenter i konfliktramte stater, herunder retshåndhævende instanser og anklagere. Programmet vil yde indirekte støtte til nationale dialoger med EU-finansierede og andre våbenkontrollinitiativer og dermed tilskynde til at anvende internationale sporingsmekanismer (herunder INTERPOL's iARMS-system og Europol) og lette samarbejdet med EU-støttede lagerforvaltningsprojekter og andre SALW-kontrolprojekter.

4.2. *Projekt 2: Vedligeholde iTrace-systemet med dokumentation i realtid om omladning af og ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition samt andre relevante oplysninger.*

4.2.1. Projektets formål

Projektet vil støtte feltforskning inden for konventionelle våben og ammunition, der er i omløb i konfliktramte områder. Projektet vil prioritere lande af særlig interesse for medlemsstaterne, herunder bl.a. Afghanistan, Irak, Libyen, Mali, Sydsudan, Somalia, Syrien, Ukraine og Yemen. Disse feltundersøgelser skal tilvejebringe konkret dokumentation om omladte konventionelle våben til væbnede oprørs- og terrorstyrker, som ellers ville være usynlige for eksterne observatører (herunder våbeneksporterende EU-medlemsstater). CAR vil anmode om forhåndsgodkendelse fra EU's Gruppe vedrørende Eksport af Konventionelle Våben (COARM) før et reelt engagement i alle lande, der ikke tidligere har været omfattet af feltundersøgelser eller uddannelses- og vejledningsprogrammer under iTrace.

CAR vil tage nye teknologier og avancerede kriminaltekniske metoder i anvendelse og iværksætte en række feltaktiviteter, herunder avanceret fotografisk dokumentation, kriminalteknisk nyttiggørelse og restitution af utydeliggjorte mærkninger. CAR har vist, at disse metoder afslører sporbare oplysninger om våben, ammunition og materiel hertil, der tidligere ikke har kunnet spores, hvorved det bliver muligt at foretage undersøgelser af en stigende mængde ulovligt materiel, hvis identifikationsoplysninger er blevet fjernet for at skjule herkomsten.

De data, som opnås herved, vil forbedre medlemsstaternes kollektive forståelse af omledning og ulovlige overførsler og de metoder, der anvendes af forhandlere til at skjule dem, og i væsentlig grad forbedre deres kapacitet til at bremse den ulovlige handel.

4.2.2. Fordel for EU's våbenkontrollinitiativer

Feltundersøgelser under iTrace giver et dynamisk udgangspunkt for omledte konventionelle våben i konfliktramte stater. Dette udgangspunkt fungerer som en rullende målestok for effektiviteten af de våbenkontrolaftaler, som EU-medlemsstaterne er forpligtede af, herunder bl.a. Rådet fælles holdning 2008/944/FUSP (konsolideret), ATT, FN's handlingsprogram og EU's SALW-2018-strategi. Grundig dokumentation af konfliktvåben fungerer også som springbræt for formel sporing af konventionelle våben og omfattende undersøgelser af konfliktfinansiering og våbenforsyningsnet.

4.2.3. Projektaktiviteter

Følgende aktiviteter vil blive iværksat inden for rammerne af dette projekt:

- a) udsendelse af kvalificerede våbenekspertes, der skal foretage feltanalyser af ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil, som er indsamlet i konfliktramte lande
- b) analyse, gennemgang og verificering af dokumentation om ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil og brugerne heraf, herunder bl.a. fotografisk dokumentation, kriminalteknisk nyttiggørelse og restitution af utydeliggjorte mærkninger af våben, komponentdele samt indvendige og udvendige mærkninger, emballage og dokumentation for forsendelse i tilknytning hertil, kombineret med resultaterne af feltundersøgelserne (brugere, leverandører og overførselsruter)
- c) overførsel af al indsamlet og gennemgået dokumentation til iTrace-informationsstyringssystemet og, når denne er verificeret, til iTrace-onlinekortlægningsportalen
- d) udpegning af og støtte til lokale partnere med henblik på at sikre løbende dataindsamling til støtte for iTrace i hele varigheden af den foreslåede indsats og derefter
- e) fortsatte forbindelser med EU-regeringer for på forhånd at fastlægge nationale kontaktpunkter og en koordineringsmekanisme med henblik på at præcisere omfanget af CAR's undersøgelser og afbøde mulige interessekonflikter forud for undersøgelserne.

Projektet vil blive gennemført gradvist over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.2.4. Projektresultater

Projektet vil:

- a) på stedet dokumentere de fysiske beviser for omledte eller ulovligt handlede konventionelle våben og ammunition hertil i konfliktramte regioner
- b) verificere og arbejde videre med tilfælde af ulovlig handel på baggrund af dokumentation, der er indsamlet af CAR, af organisationer med gældende aftaler om udveksling af oplysninger med CAR og eventuelt af andre organisationer, om omledte eller ulovligt handlede konventionelle våben og ammunition hertil i alle regioner
- c) tilvejebringe konkret visuel og fysisk dokumentation for omledte eller ulovligt handlede konventionelle våben og ammunition hertil, herunder fotografier af enheder, komponenter, serienumre, fabriksmærkninger, kasser, følgesedler, forsendelsesdokumenter og slutbrugerdokumentation samt oplysninger indhentet ved kriminalteknisk nyttiggørelse og restitution af utydeliggjorte mærkninger
- d) udarbejde skriftlige beskrivelser af ulovlig aktivitet, herunder handelsruter, aktører og finansielle netværk og støttenetværk, der er involveret i omledning eller ulovlig overførsel, og vurderinger af medvirkende faktorer (herunder ineffektiv lagerforvaltning og -sikkerhed samt forsætlige statsorganiserede ulovlige forsyningsnet)

e) overføre ovennævnte dokumentation til iTrace-informationsstyringssystemet og tilhørende værktøjer.

4.2.5. Indikatorer for projektets gennemførelse

Op til 75 udsendelser (herunder længerevarende udsendelse, når det er relevant) i hele den fireårige periode med henblik på at skaffe dokumentation til overførsel til iTrace-informationsstyringssystemet og -onlinekortlægningsportalen.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.2.6. Projektbegunstigede

iTrace vil indeholde stadig mere omfattende oplysninger, der er direkte målrettet først og fremmest nationale politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol og myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser i EU samt EU-institutioner, -agenturer og -missioner. Disse begunstigede i EU vil også have adgang til fortrolige oplysninger gennem sikre stationære og mobile platforme, som iTrace stiller til rådighed.

Offentlige oplysninger vil fortsat være tilgængelige også for alle begunstigede i EU og for begunstigede uden for Unionen, f.eks. politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol og myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser i tredjelande, ikkestatslige forskningsorganisationer, interesseorganisationer og de internationale nyhedsmedier.

4.3. *Projekt 3: Skræddersyet støtte til medlemsstaternes myndigheder med ansvar for kontrol med våbeneksport, politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol og tilknyttede interesser.*

4.3.1. Projektets formål

Projektet vil give medlemsstaterne, myndigheder med ansvar for kontrol med våbeneksport, politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol og tilknyttede interesser konstant bilateral støtte, herunder regelmæssige personlige besøg og individuelt tilpassede rapporter, der vil blive skræddersyet til deres specifikke interesseområder inden for våbenkontrol og deres informationsbehov. Oplysninger fra medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser vil blive behandlet med behørig respekt og fortrolighed. CAR vil også fortsat være i kontakt med en række nationale myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser fra tredjelande. Disse forbindelser vil støtte flere afgørende aspekter af de internationale bestræbelser på at bekæmpe omladning af og ulovlig handel med konventionelle våben og vil styrke de internationale foranstaltninger til bekæmpelse af omladning, herunder:

- a) give myndigheder med ansvar for udstedelse af eksporttilladelser detaljerede data og dokumentation om påvist omladning, og
- b) på officiel anmodning af nationale myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser i EU støtte eller tilvejebringe kapacitet hos medlemsstaterne til verificering efter afsendelse/levering.

4.3.2. Fordel for EU's våbenkontrollinitiativer

Regelmæssige besøg af iTrace-projekthold i medlemsstaternes hovedstæder giver mulighed for bilaterale drøftelser om følsomme emner (dvs. omladning efter eksport), gør det muligt for medlemsstaterne at give input direkte til udformningen af iTrace og dens output (undersøgelsesernes fokus og omfang samt rapporteringstyper) og bidrager til at udvikle tillidsskabende foranstaltninger (dvs. iTraces processer med forudgående underretning og ret til genmæle). Helt afgørende er det, at outreach i medlemsstaterne gennem iTrace skaber et forum for ofte nuancerede drøftelser af nationale udfordringer og muligheder knyttet til kriterium 7 i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP (konsolideret) og forpligtelserne i artikel 11 i ATT. I forbindelse med tidligere iTrace-projekter (I-IV) har outreachbesøg været afgørende for at forstå medlemsstaternes informationsbehov, det være sig af generel karakter (dvs. »hvad er jeres trusselsvurdering i forhold til våben, der kommer ind i et bestemt område med væbnet konflikt«) eller specifikt for iTrace-projektet (dvs. »vi har brug for et dashboard, der straks advarer os mod ethvert nationalt fremstillet våben, som iTrace-felthold dokumenterer«).

4.3.3. Projektaktiviteter

Følgende aktiviteter vil blive iværksat inden for rammerne af dette projekt:

- a) udsendelse af iTrace-hold på gentagne besøg hos de relevante myndigheder i medlemsstaternes hovedstæder for at orientere om spørgsmål vedrørende bekæmpelse af omladning og rapportere om deres undersøgelser

- b) videreførelse af en døgnbetjent helpdesk, der kan give øjeblikkelig rådgivning om bekæmpelse af omledning og potentielt negative pressepåstande, der stammer fra ubekræftet tredjepartsrapportering
- c) vedligeholdelse, sikring og forbedring af iTrace-våbenrapporteringssystemet, herunder udvikling af teknologiske innovationer
- d) vedligeholdelse for medlemsstaternes myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser af onlinedashboards, som vil streame krypterede data fra iTrace-informationsstyringssystemet og advare om parter, der har været involveret i omledning af konventionelle våben, profilere bestemmelsessteder med høj risiko og i realtid rapportere om omledning af nationalt fremstillede våben og
- e) støtte til eller tilvejebringelse, på officiel anmodning af medlemsstaternes myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser, af slutanvendelseskontrol (verificering) efter levering for medlemsstaterne gennem iTrace-feltundersøgelseshold.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.3.4. Projektsresultater

Projektet vil:

- a) bistå medlemsstaternes myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser med at identificere omledning efter eksport på deres anmodning
- b) tilvejebringe oplysninger til støtte for en omledningsrisikoanalyse foretaget af medlemsstaternes myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP og ATT (konsolideret) inden udstedelse af eksporttilladelser
- c) sørge for, at medlemsstaternes myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser har kapacitet til verificering efter afsendelse på deres anmodning
- d) støtte medlemsstaternes politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol med oplysninger i realtid om tendenser vedrørende omledning og ulovlig handel til støtte for nationalt engagement i internationale politiske processer og
- e) bistå medlemsstaternes nationale retshåndhavende myndigheder til støtte for strafferetlig efterforskning, hvor det er relevant og på deres anmodning.

4.3.5. Indikatorer for projektets gennemførelse

Vedligeholdelse af onlinedashboards, som vil streame oplysninger fra sikre dele i iTrace-systemet til medlemsstaternes nationale myndigheder. En helpdesk, som vil være bemandet med iTrace-projektmedarbejdere, vil yde fuld støtte til medlemsstaternes myndigheder med ansvar for kontrol med våbeneksport og politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol. Op til 45 besøg i medlemsstaternes hovedstæder på anmodning.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.3.6. Projektbegünstigede

Alle interesserede medlemsstater med besøg i hovedstæder og missioner vedrørende verificering efter afsendelse på anmodning.

4.4. Projekt 4: Outreach, politisk rådgivning og international koordinering

4.4.1. Projektets formål

Projektet vil demonstrere, udnytte og bygge videre på fordelene ved iTrace over for internationale og nationale politiske beslutningstagere, eksperter i kontrol med konventionelle våben og myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser. CAR vil opnå dette ved at gennemføre outreachaktiviteter og politiske rådgivningsaktiviteter. Disse initiativer udformes desuden med henblik på at koordinere udvekslingen af oplysninger yderligere og skabe bæredygtige partnerskaber med enkeltpersoner og organisationer, der kan generere oplysninger, som kan overføres til iTrace-systemet.

4.4.2. Fordel for Unionens våbenkontrollinitiativer

Projektet vil på og i en lang række konferencer, arrangementer og processer demonstrere Unionens støtte til iTrace-projektet og demonstrere projektets rolle med hensyn til at levere konkrete oplysninger til støtte for internationale våbenkontrollinitiativer. Flere på hinanden følgende iTrace-projekter (I-IV) har vist, at international outreach og politisk engagement spiller en afgørende rolle for: 1) udformning af den internationale dagsorden for internationale processer vedrørende våbenkontrol og 2) skabelse af muligheder for samarbejde mellem ikke-EU-stater og iTrace-projektet og EU's våbenkontrollinitiativer mere generelt.

4.4.3. Projektaktiviteter

Følgende aktiviteter vil under behørig hensyntagen til at undgå overlapning med andre aktiviteter, for eksempel om ATT-outreach, blive iværksat inden for rammerne af dette projekt:

- a) CAR vil opretholde sit omfattende diplomatiske engagement for at demonstrere, udnytte og bygge videre på iTrace og dets output med fokus på 1) dets konkrete fordele med hensyn til at bistå med overvågningen af gennemførelsen af ATT, FN's handlingsprogram, ITI og relevante multilaterale og regionale sanktionsordninger og andre relevante internationale instrumenter, 2) dets anvendelighed i fastlæggelsen af indsatsområder for international bistand og internationalt samarbejde og 3) dets anvendelighed som et værktøj til risikovurdering for myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser og andre relevante interessenter
- b) iTrace-projektmedarbejdernes engagement vil tilskynde til og udvikle formelle aftaler om udveksling af oplysninger, der kan generere oplysninger, som kan overføres til iTrace-systemet, samt hjælpe politiske beslutningstagere med at fastlægge indsatsområder for dialog, international bistand og internationalt samarbejde med henblik på at styrke politik og praksis.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.4.4. Projektresultater

Projektet vil:

- a) demonstrere iTraces anvendelighed og virkning og konceptet med at dokumentere, indsamle og udveksle oplysninger om omledning over for nationale og internationale politiske beslutningstagere, der arbejder med at gennemføre aftaler om kontrol med konventionelle våben og våbeneksport (ATT, FN's handlingsprogram og andre relevante internationale instrumenter) og støtte gennemførelsen heraf
- b) tilvejebringe relevante oplysninger til at hjælpe politiske beslutningstagere og eksperter i kontrol med konventionelle våben med at fastlægge indsatsområder for international bistand og internationalt samarbejde og at udforme effektive strategier for bekæmpelse af omledning
- c) forsyne myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser med dybdegående oplysninger om iTrace og værktøjet til risikovurdering samt åbne mulighed for yderligere feedback og systemforbedring
- d) lette udvekslingen af oplysninger mellem nationale regeringer og FN's fredsbevarende operationer og sanktionsovervågende operationer, herunder databehandling og -analyse ved hjælp af iTrace-systemet
- e) lette dialogen og netværksarbejde blandt den stadig større gruppe af eksperter i kontrol med konventionelle våben, der udfører undersøgelser på stedet af omledning af og ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition hertil
- f) øge synligheden i offentligheden af sporing af konventionelle våben og ammunition hertil som et middel til at bistå med overvågningen af gennemførelsen af ATT, FN's handlingsprogram og ITI og andre internationale og regionale instrumenter til kontrol med våben og våbeneksport.

4.4.5. Indikatorer for projektets gennemførelse

iTrace-medarbejdere, der leder eller deltager i, op til 30 outreachaktiviteter og politiske rådgivningsaktiviteter. Engagementet vil omfatte præsentationer af iTrace-output. Outreachaktiviteter og politiske rådgivningsaktiviteter vil indgå i det kvartalsvise beskrivende output.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.4.6. Projektbegunstigede

Afsnit 4.2.6 indeholder en fuldstændig liste over begunstigede, som er de samme som de begunstigede i dette projekt.

4.5. *Projekt 5: iTrace-forskningens output*

4.5.1. Projektets formål

Projektet vil tilvejebringe centrale output for at forbedre politikker og praksisser, der bygger på data fra feltundersøgelser og lægges i iTrace-systemet. Outputtene udformes således, at de fremhæver bestemte områder af international interesse, herunder vigtige mønstre inden for ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition, den regionale udbredelse af ulovligt handlede konventionelle våben og ammunition hertil samt indsatsområder, der kræver international opmærksomhed.

4.5.2. Fordel for Unionens våbenkontrollinitiativer

I iTrace-politikoutput er der internationalt fokus på, hvor omfattende EU's våbenkontrollinitiativer er, og hvor omfattende medlemsstaternes tilsagn om at imødegå omledningen af konventionelle våben og ammunition hertil er. Siden 2013 har disse output fået væsentlig omtale i mange af verdens førende nyhedsmedier, hvilket har givet anledning til nationale tiltag fra regeringer, parlamentarikere og civilsamfundet. Da iTrace-output ikke viger tilbage for at identificere ulovlige konventionelle våben med oprindelse i EU, demonstrerer de medlemsstaternes progressive holdninger til våbenkontrol. Dette tilskynder formentlig til gennemsigtighed og det voksende medlemskab og universaliseringen af multilaterale traktater og ordninger inden for nedrustning, ikkespredning og våbenkontrol, som der opfordres til i EU's globale strategi fra 2016, dvs. princippet om »gå forrest med et godt eksempel«.

4.5.3. Projektaktiviteter

Dybdegående analyser, der fører til udarbejdelse, gennemgang, redigering og offentliggørelse, herunder tryk på papir og distribution af op til 20 output fra iTrace-politikken.

4.5.4. Projektresultater

Projektet vil:

- a) tilvejebringe op til 20 output, der hver fokuserer på et særskilt spørgsmål af international interesse
- b) sikre, at iTrace-politikoutputtene sendes til alle medlemsstaterne
- c) fastholde en målrettet strategi for outreach med henblik på at sikre den størst mulige globale dækning
- d) fastholde indsatsens synlighed på den politiske scene og i de internationale nyhedsmedier ved bl.a. at fremlægge aktuelle oplysninger om ulovlige konventionelle våben, tilvejebringe politikrelevante analyser til støtte for løbende våbenkontrolprocesser og skræddersy output med henblik på at vække størst mulig interesse i de internationale nyhedsmedier.

4.5.5. Indikatorer for projektets gennemførelse

Op til 20 offentligt tilgængelige iTrace-politikoutput online, der udarbejdes i perioden for den foreslåede indsats og distribueres globalt.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.5.6. Projektbegunstigede

Afsnit 4.2.6 indeholder en fuldstændig liste over begunstigede, som er de samme som de begunstigede i dette projekt.

4.6. *Projekt 6: Sporing af konventionelle våben og ammunition og styrkede undersøgelser*

4.6.1. Projektets formål

Projektet skal fortsat fremsende formelle sporingsanmodninger til nationale regeringer med henblik på ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil, hvis svar giver omfattende oplysninger om deres leverandørkæder og indkredser det sted og de omstændigheder, hvor og hvorunder de er blevet omdelt til uautoriserede brugere. Disse aktiviteter tilsigter at klarlægge mekanismerne for omdedning af konventionelle våben og ammunition hertil fra sag til sag og med støtte fra eksporterende stater — især medlemsstaternes myndigheder med ansvar for kontrol med våbeneksport. Sporinger giver detaljerede oplysninger om forsyningsnet for ulovlige konventionelle våben, identificerer tilfælde af uautoriseret videreoverførsel i strid med slutbrugeraftaler, gør opmærksom på overtrædelser af FN's og Unionens våbenembargoer og advarer stater om omdedning efter eksport. Frem for alt giver sporingsprocessen, fordi nationale regeringer selv leverer sporingsoplysninger, et grundlag for politikudformning vedrørende våbenkontrol.

4.6.2. Fordel for Unionens våbenkontrollinitiativer

Sporingsanmodninger har gjort det muligt for iTrace-projektet at give input til støtte for forskellige retshåndhævende foranstaltninger i medlemsstater (og i ikke-EU-stater), herunder retsforfølgelse og domfældelse af privatpersoner, der deltager i ulovlig handel med konventionelle våben og ammunition og materiel hertil.

Sporingsanmodninger gør desuden medlemsstaterne opmærksom på tilfælde af omdedning efter eksport, hvilket giver afgørende oplysninger til støtte for effektive risikovurderinger af udstedelser af våbeneksporttilladelser. Som sådan bidrager iTrace direkte med oplysninger, der bistår medlemsstaterne med at gennemføre kriterium 7 i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP (konsolideret) og artikel 11 i ATT. Oplysninger, der er indhentet gennem sporingsprocessen, identificerer også uautoriserede slutbrugere, omdedningspunkter for konventionelle våben, ulovlige parter i leverandørkæden og ulovlige økonomiske bagmænd – hvilket giver medlemsstaterne kritiske data til eksportrisikoprofilering.

4.6.3. Projektaktiviteter

En konstant strøm af sporingsanmodninger og dermed forbundne meddelelser og opfølgende undersøgelser i hele projektets varighed. CAR vil forske i og udvikle nye teknologier med henblik på bedre sporbarhed til støtte for disse aktiviteter.

4.6.4. Projektresultater

Projektet vil:

- a) spore ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil, der findes i konfliktramte områder med en hidtil uset hast. Ændringer af CAR's operative standardprocedurer (SOP'er) under iTrace III — efter omfattende høring af medlemsstaterne, vil sikre, at oplysninger, der er indsamlet af CAR's sporingsenhed, gennemgås af nationale regeringer før offentliggørelse, og bidrage til det største globale register over sporede konfliktvåben
- b) CAR's nyligt oprettede styrkede undersøgelsesenhed (EIU) vil bruge oplysninger indsamlet ved sporinger af ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil til i højere grad at klarlægge omdedningens »hvem, hvorfor, hvad, hvornår og hvordan« og kortlægge leverandørkæden med fokus på tre undersøgelsessøjler: menneskelige netværk, finansiering af ulovlige våben og forsyningslogistik. EIU kan udsendes i hele verden og vil arbejde på at indhente ikkeoffentlige vidneudsagn, finansielle oplysninger og dokumenter i og uden for konfliktområder, og
- c) i sidste ende vil CAR give politiske beslutningstagere en række nye muligheder for at imødegå ulovlige overførsler af konventionelle våben og ammunition hertil og de bagvedliggende finansielle og logistiske netværk, hvilket vil supplere foranstaltninger som våbenembargoer og direkte eksportkontrol med muligheder for »opløsning af netværk«, lige fra due diligence-procedurer for banker til målrettede containerinspektioner og advarsler om mellemhandlere.

4.6.5. Indikatorer for projektets gennemførelse

Mængden af sporingsanmodninger, og om de lykkes, registreres og vurderes løbende under hele indsatsens varighed.

Projektet vil blive gennemført over hele den treårige iTrace-projektperiode.

4.6.6. Projektbegunstigede

Afsnit 4.2.6 indeholder en fuldstændig liste over begunstigede, som er de samme som de begunstigede i dette projekt.

5. Placering

Projekt 1, 2 og 6 vil kræve omfattende udsendelser af eksperter i konventionelle våben til konfliktramte områder. Disse udsendelser vil blive vurderet i det enkelte tilfælde under hensyn til sikkerhed, adgang og tilgængelighed af oplysninger. CAR har allerede etableret kontakter eller har igangværende projekter i mange af de pågældende lande. Projekt 3 vil blive gennemført i medlemsstatshovedstæder (med foretagelse af andre indenlandske rejser alt efter den pågældende medlemsstats behov). Projekt 4 vil blive gennemført på internationale konferencer og samordnes med nationale regeringer og relevante organisationer i hele verden for at sikre den størst mulige synlighed for projektet. Projekt 5 vil blive gennemført i Belgien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige.

6. Varighed

Den samlede forventede varighed af alle projekterne er 36 måneder.

7. Gennemførelsesinstans og Unionens synlighed

CAR forankrer små feltundersøgelseshold i lokale forsvars- og sikkerhedsstyrker, fredsbevarende/fredsstøttende personel og andre aktører med sikkerhedsmandater. Hver gang disse styrker/missioner sikrer ulovlige våben eller dokumentationsindsamlingssteder, indsamler CAR's hold al tilgængelig dokumentation om dem og deres brugergrupper. Derefter går CAR i gang med at spore alle entydigt identificerbare enheder og foretager langsigtede undersøgelser af de ulovlige overførsler heraf, leverandørkæder og støtte til parter, der truer freden og stabiliteten.

CAR samarbejder med nationale myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser og ikkestatslige enheder om at rekonstruere de leverandørkæder, der er ansvarlige for at levere våben til væbnede konflikter, ved at identificere ulovlig aktivitet og omledning af våben fra lovlige til ulovlige markeder. CAR registrerer de indsamlede oplysninger i sit iTrace-system for våbenovervågning, som med over 650 000 konfliktvåben, ammunition og materiel hertil er det største register for konfliktvåbendata i verden.

CAR anvender disse oplysninger til a) at gøre medlemsstaterne opmærksom på omledning af konventionelle våben og ammunition hertil samt b) at muliggøre målrettede initiativer til bekæmpelse af omledning, herunder reviderede eksportkontrolforanstaltninger og international diplomatisk indsats.

Denne metode har vist sig næsten øjeblikkelig at kunne opdage omledning, med CAR-felthold, der har underrettet medlemsstater om omledte våben, mens de stadig anvendes i konfliktramte områder. I visse tilfælde har CAR's hold opdaget uautoriserede videreoverførsler inden for to måneder, efter at de pågældende våben havde forladt fabrikken.

Afgørelse (FUSP) 2019/2191 støttede CAR i forbindelse med fortsættelsen og udvidelsen af iTrace-projektet, der er oprettet ved afgørelse (FUSP) 2013/698 af 25. november 2013 og fornyet ved afgørelse (FUSP) 2015/1908 og (FUSP) 2017/2283. Projekterne, som benævnes henholdsvis iTrace I, II og III, har klart etableret iTrace som et betydeligt globalt initiativ til overvågning af våben i konflikter og ydet direkte støtte til EU's myndigheder med ansvar for udstedelse af våbeneksporttilladelser og politiske beslutningstagere inden for våbenkontrol.

Desuden opfordrede EU-handlingsplanen for bekæmpelse af ulovlig handel med og brug af skydevåben og eksplosivstoffer den 2. december 2015 til »udvidelse af anvendelsen af iTrace« og anbefalede, at en national retshåndhævende myndighed, der opdager omledning af våben og ammunition, kontrollerer dette i forhold til registreringer i iTrace. I 2019 indgik CAR et aftalememorandum med Europol om at bistå med disse aktiviteter. CAR har endvidere leveret iTrace-data til INTERPOL's iARMS-system og bistået INTERPOL med at identificere våben, der indlæses i iARMS af medlemsstaterne.

CAR træffer alle nødvendige foranstaltninger for at gøre det offentligt kendt, at indsatsen er finansieret af Den Europæiske Union. Sådanne foranstaltninger vil blive gennemført i overensstemmelse med håndbog i kommunikation og synlighed for Den Europæiske Unions optræden udadtil, der er udarbejdet og offentliggjort af Europa-Kommissionen.

CAR vil således sikre synligheden af Unionens bidrag gennem passende omtale og PR, som fremhæver Unionens rolle, sikrer åbenhed i dens indsats og skaber øget bevidsthed om grundene til afgørelsen og om Unionens støtte til afgørelsen og resultaterne af denne støtte. Det materiale, der produceres i forbindelse med projektet, vil på en iøjnefaldende måde vise EU-flaget i overensstemmelse med EU's retningslinjer for korrekt anvendelse og gengivelse af flaget.

8. Metodologi og garantier for nationale regeringspartnere

iTrace-indsatsen vil opretholde en politisk afbalanceret rapportering. I overensstemmelse med CAR's hovedprincipper om uafhængighed og objektivitet vil indsatsen rapportere om ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil, som CAR's feltundersøgelseshold dokumenterer i konfliktramte stater, med forbehold af typen og herkomsten heraf og uanset tilhørsforholdet for den part, der er i besiddelse af disse våben. CAR anerkender, at medlemsstater, der videregiver oplysninger med henblik på gennemsigtighed, kan udsætte deres våbeneksport for større offentlig kontrol. Derfor vil CAR i videst mulig udstrækning:

- a) i sin offentlige rapportering anerkende de medlemsstater, der har givet oplysninger til iTrace-indsatsen med henblik på offentlig gennemsigtighed, og
- b) sikre, at iTraces offentlige rapportering klart skelner mellem ovennævnte medlemsstater og stater, der konsekvent undlader at videregive oplysninger til støtte for iTrace-undersøgelser.

8.1. Operationel afklaring

CAR vil anmode om forhåndsgodkendelse fra COARM før et reelt engagement i alle lande, der ikke tidligere har været omfattet af feltundersøgelser eller uddannelses- og vejledningsprogrammer under iTrace. En sådan anmodning vil vise CAR's brede fokus i undersøgelser og metodologi, der er planlagt for det potentielle land. På tidspunktet for vedtagelsen af denne rådsafgørelse havde iTrace-programmerne tidligere opereret i følgende lande: Afghanistan, Bahrain, Benin, Burkina Faso, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Tchad, Den Demokratiske Republik Congo, Elfenbenskysten, Egypten, Etiopien, Gambia, Ghana, Indien, Irak, Israel, Jordan, Kenya, Libanon, Libyen, Mali, Mauretanien, Marokko, Mozambique Myanmar/Burma, Nepal, Niger, Nigeria, Filippinerne, Saudi-Arabien, Senegal, Somalia, Sydsudan, Sudan, Syrien, Togo, Tunesien, Tyrkiet, Uganda, Ukraine, De Forenede Arabiske Emirater og Yemen.

8.2. Afbødning af skævheder

CAR anerkender, at det niveau af detaljer, som de nationale regeringer giver som svar på sporingsanmodninger, der spænder fra intet svar til fuld offentliggørelse og levering af overførselsdokumenter, kan medføre, at medlemsstater oplever forskellige grader af offentlig eksponering. CAR forpligter sig til at afbøde eventuelle implicite skævheder, som en sådan forskel i sporingssvar kan give iTrace-rapporteringen, ved:

- a) udtrykkeligt at anføre skriftligt i indledningen alle sager, der rapporteres af iTrace-indsatsen, hvor medlemsstater har svaret gennemsigtigt på sporingsanmodninger på en måde, som, hvis det er relevant, utvetydigt bekræfter lovligheden af de overførsler, der er genstand for disse sporingsanmodninger
- b) udtrykkeligt at anføre skriftligt i indledningen alle sager, der rapporteres af iTrace-indsatsen, hvor stater ikke har svaret på sporingsanmodninger, og angive, at »CAR på grund af manglende sporingssvar ikke kan udtale sig om lovligheden af den pågældende overførsel« (dette finder ikke anvendelse på sager, hvor medlemsstaterne som svar på en konkret sporinganmodning har givet en begrundelse for, hvorfor de ikke kan svare straks eller udtømmende), og
- c) at forelægge EU-Udenrigstjenesten en planlagt rapport om alle de sager, hvor CAR ikke har modtaget nogen bekræftelse fra stater af, at de har modtaget en sporinganmodning, senest 28 dage efter modtagelsen. CAR vil registrere alle bekræftelser af modtagelse, som CAR modtager i form af breve, fax, e-mail eller telefonopkald.

8.3. Sporingprocessen

Medlemsstaterne og ikkestatslige enheder reagerer helt efter eget skøn på de sporingsanmodninger, som CAR har udstedt inden for rammerne af iTrace-projektet, i overensstemmelse med deres nationale lovgivning om eksportkontrol og datafortrolighed.

CAR sender først sporingsanmodningerne om eksportkontrollerede enheder elektronisk til en regerings faste mission ved De Forenede Nationer i New York, selv om CAR af administrative grunde tilskynder de nationale regeringer til at udpege et kontaktpunkt i hovedstæderne med henblik på den fremtidige kommunikation med iTrace-indsatsen. For så vidt angår ikkekontrollerede enheder sender CAR sporingsanmodninger elektronisk til produktions- eller eksportvirksomheder.

Sporingsprocessen følger CAR's interne operative standardprocedure 02.02 og omfatter følgende trin:

- a) Efter dataregistreringen markerer de feltundersøgelseshold, som er underlagt krav om at spore konventionelle våben og ammunition hertil, dem med henblik på sporing i det globale iTrace-våbenrapporteringssystem.
- b) CAR's sporingsenhed gennemgår alle andre data, der er indsamlet på stedet, og foretager sammen med CAR's analyseenhed eventuelle yderligere sporingsanmodninger, som den anser for relevante.
- c) Systemet udfører automatisk følgende trin for enheder, der er udvalgt til sporing: i) tildeler hver enhed et sporingsanmodningsnummer, ii) samler sporingsanmodninger for en eller flere enheder, som stammer fra samme land, i en enkelt sporingsmeddelelse og iii) tildeler hver sporingsmeddelelse et korrespondancenummer.
- d) Afsendelsen af en sporingsanmodning indleder en venteperiode på 28 dage under hensyntagen til nationale procedurer, f.eks. i medlemsstaterne. I venteperioden må enheden ikke offentliggøres eller omtales i noget af CAR's output.
- e) Hvis sporingsenheden ved udløbet af de 28 dage ikke har modtaget et sporingssvar, kan den udstede en påmindelse (pr. e-mail eller telefon, hvor der opbevares noter fra al kommunikation). Påmindelsen indleder ikke en ny periode på 28 dage.
- f) Når sporingsenheden modtager et svar på en sporingsanmodning, giver den alle relevante medarbejdere besked herom. De relevante medarbejdere drøfter svaret med sporingsenheden og træffer afgørelse om det videre forløb (dvs. har den besvarende part besvaret CAR's spørgsmål? Er CAR nødt til at følge op på sagen eller bede om en præcisering? Kan CAR udstede en underretning om ret til genmæle?).
- g) Når alle præciseringer er modtaget, udfærdiger sporingsenheden en underretning om ret til genmæle. Det er en kort sammenfatning af de oplysninger, der er fremlagt som svar på CAR's anmodning, og omfatter forbehold vedrørende manglende eller utilstrækkelige oplysninger. Teksten er udformet med henblik på at blive gengivet ordret i iTrace og i andet output fra CAR og skal være den mest fyldestgørende redegørelse for de oplysninger, som respondenter har fremlagt som svar på sporingsanmodningen. Sporingsenheden videregiver udkastet til teksten til det hold, der var ansvarligt for at anmode om, at sporingen blev gennemgået. Når teksten er blevet godkendt, underretter holdet sporingsenheden skriftligt, og sporingsenheden fremsender underretningen om ret til genmæle.
- h) Når underretningen om ret til genmæle fremsendes, begynder en ny venteperiode på 28 dage, hvor CAR opfordrer den besvarende part til at foreslå tilføjelser til eller ændringer af teksten til retten til genmæle.
- i) Hvis den besvarende part foreslår ændringer af teksten til retten til genmæle, ændrer CAR teksten og fremsender underretningen om ret til genmæle på ny. Hver gang sporingsenheden fremsender underretningen om ret til genmæle på ny, begynder en ny venteperiode på 28 dage. Denne proces kan gentages, indtil CAR finder, at en konstruktiv udveksling har fundet sted. CAR er ikke forpligtet til at acceptere ændringer af teksten til retten til genmæle i det uendelige.
- j) Processen angående retten til genmæle afsluttes, enten når den berørte regering eller enhed underretter CAR om, at teksten kan godkendes, eller når CAR finder, at de yderligere ændringer, som den berørte regering eller enhed har foreslået, er ugyldige eller overflødige. Hvis regeringen meddeler, at den er uenig med CAR, og CAR finder, at de anførte punkter er ugyldige eller overflødige, skal CAR i teksten til retten til genmæle henvise til indsigelserne.
- k) I de tilfælde, hvor processen angående retten til genmæle pågår, og offentliggørelsen er umiddelbart forestående, meddeler CAR den besvarende part, to uger før teksten bliver »låst«, at yderligere ændringer ikke vil blive indført i den relevante publikation efter den dato, hvor teksten bliver låst.

- l) Når sporingsenheden har indarbejdet alle ændringer og tilføjelser i teksten til retten til genmæle, fremsender den udkastet til teksten til det hold, der var ansvarligt for at anmode om, at sporingen blev gennemgået. Når teksten er blevet godkendt, underretter CAR's hold sporingsenheden skriftligt. Efter godkendelsen er teksten til retten til genmæle »låst«, og der kan ikke foretages yderligere ændringer af teksten til retten til genmæle. Denne tekst skal efterfølgende gengives ordret i ethvert offentligt eller ikkeoffentligt output, der henviser til sagen. Det er derfor af afgørende betydning, at sporingsenheden og de relevante hold bliver enige om den nøjagtige ordlyd af hele teksten, inden underretningen om ret til genmæle udstedes, og
- m) hvis en regering eller en enhed i sit svar på CAR's sporingsanmodninger identificerer det næste led i leverandørkæden, udsteder CAR en ny sporingsanmodning til den pågældende part, og sporingsprocessen begynder forfra fra punkt a).

8.4. Forudgående underretning

CAR sender en forudgående underretning til alle de parter, som der i væsentlig grad henvises til i iTrace-publikationerne. Dette sker i form af en formel meddelelse, som udarbejdes af ophavsmanden til den kommende publikation og fremsendes af sporingsenheden. I den forudgående underretning beskrives, hvordan rapporten vil henvise til forholdet mellem den omtalte regering eller anden enhed og den pågældende sag, og den har til formål at sikre, at:

- a) CAR har udvist rettidig omhu i forbindelse med eventuelle påstande eller henvisninger til enheder i sit output, og
- b) oplysningerne i CAR's output er præcise og retfærdige.

Når en forudgående underretning er sendt, indledes en venteperiode på 14 dage, hvor CAR opfordrer modtagerne til at kontrollere nøjagtigheden af de fremlagte oplysninger og fremsætte eventuelle indsigelser. Enheden må ikke offentliggøres eller omtales i noget af CAR's output i denne periode på 14 dage.

9. Rapportering

Conflict Armament Research vil udarbejde beskrivende output hvert kvartal. Disse vil bl.a. indeholde detaljerede oplysninger om de aktiviteter, der er gennemført i løbet af rapporteringsperioden, under hvert enkelt projekt, herunder datoer og nationale institutioner. Rapporteringen vil også omfatte antallet af rådgivninger, som iTrace har gennemført med medlemsstaterne.

Det geografiske anvendelsesområde for forskningsaktiviteterne, mængden og kategorien af resultaterne samt deres oprindelse vil være tilgængelige på iTrace-onlinedashboardet i realtid.

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2023/388**af 20. februar 2023****om ændring af afgørelse (FUSP) 2022/266 om restriktive foranstaltninger som reaktion på Den Russiske Føderations ulovlige anerkendelse, besættelse eller annektering af visse ikkeregjeringskontrollerede områder i Ukraine**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 23. februar 2022 afgørelse (FUSP) 2022/266 ⁽¹⁾.
- (2) Som reaktion på Den Russiske Føderations ulovlige annektering af regionerne Donetsk, Kherson, Luhansk og Zaporizjzja i Ukraine vedtog Rådet den 6. oktober 2022 afgørelse (FUSP) 2022/1908 ⁽²⁾. Ved nævnte afgørelse blev titlen på afgørelse (FUSP) 2022/266 ændret, og det geografiske anvendelsesområde for restriktionerne blev udvidet til at omfatte alle de ikkeregjeringskontrollerede områder i Ukraine i oblasterne Donetsk, Kherson, Luhansk og Zaporizjzja.
- (3) Unionen er fortsat urokkelig i sin støtte til Ukraines suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser og er fast besluttet på fuldt ud at gennemføre sin ikkeanerkendelsespolitik med hensyn til Ruslands ulovlige annektering. Unionen anerkender ikke og fordømmer fortsat Den Russiske Føderations ulovlige annektering af ukrainske områder som en krænkelse af folkeretten. På grundlag af en gennemgang af afgørelse (FUSP) 2022/266 og i lyset af Den Russiske Føderations fortsatte ulovlige handlinger over for Ukraine bør de restriktive foranstaltninger forlænges indtil den 24. februar 2024.
- (4) Afgørelse (FUSP) 2022/266 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I artikel 10 i afgørelse (FUSP) 2022/266 affattes stk. 2 således:

»Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 24. februar 2024.«

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/266 af 23. februar 2022 om restriktive foranstaltninger som reaktion på Den Russiske Føderations ulovlige anerkendelse, besættelse eller annektering af visse ikkeregjeringskontrollerede områder i Ukraine (EUT L 42I af 23.2.2022, s. 109).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1908 af 6. oktober 2022 om ændring af afgørelse (FUSP) 2022/266 om restriktive foranstaltninger som reaktion på anerkendelsen af de ikkeregjeringskontrollerede områder i Donetsk oblast og Luhansk oblast i Ukraine og ordren til at sende russiske væbnede styrker ind i disse områder (EUT L 259I af 6.10.2022, s. 118).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2023/389**af 20. februar 2023****om iværksættelse af Den Europæiske Unions militære partnerskabsmission i Niger (EUMPM Niger)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2022/2444 af 12. december 2022 om Den Europæiske Unions militære partnerskabsmission i Niger (EUMPM Niger) ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 12. december 2022 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2022/2444 om Den Europæiske Unions militære partnerskabsmission i Niger (EUMPM Niger).
- (2) Den 14. februar 2023 nåede Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité til enighed om, at missionsplanen og reglerne vedrørende magtanvendelse for EUMPM Niger bør godkendes.
- (3) Efter henstilling fra den øverstbefalende for EU-missionen bør missionen iværksættes den 20. februar 2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Missionsplanen og reglerne vedrørende magtanvendelse for Den Europæiske Unions militære partnerskabsmission i Niger (EUMPM Niger) godkendes herved.

Artikel 2

EUMPM Niger iværksættes den 20. februar 2023.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

⁽¹⁾ EUT L 319 af 13.12.2022, s. 86.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2023/390**af 30. juni 2022****vedrørende foranstaltningerne SA.36086 (2021/C) (ex 2019/CC) (ex 2016/C) (ex 2016/NN)
gennemført af Rumænien til fordel for Oltchim SA***(meddelt under nummer C(2022) 4458)***(Kun den rumænske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til i overensstemmelse med de nævnte artikler ⁽¹⁾ at fremsætte bemærkninger, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 17. juli 2009 underrettede de rumænske myndigheder Kommissionen om den planlagte konvertering af Oltchim SA's («Oltchim» eller »virksomheden») offentlige gæld til aktier. Den 7. marts 2012 konkluderede Kommissionens i sin afgørelse i sag SA.29041 — Støtteforanstaltninger til fordel for Oltchim SA Râmnicu Vâlcea ⁽²⁾, at gældskonverteringen af 1 049 mio. RON (231 mio. EUR) ikke indebar statsstøtte. Denne konklusion var baseret på den rumænske regerings faste tilsagn om en fuldstændig privatisering af Oltchim, inklusive hele den aktiepost, som de offentlige myndigheder ville være i besiddelse af efter gældskonverteringen.
- (2) Efter det mislykkede forsøg på at privatisere Oltchim henvendte de rumænske myndigheder sig i oktober 2012 til Kommissionen med henblik på at udarbejde den formelle anmeldelse af redningsstøtte til Oltchim (registreret som sag SA.35558).
- (3) I november 2012 rapporterede medierne, at de rumænske myndigheder havde indgået en aftale med Oltchims kreditorbanker om finansieringen af genoptagelsen af Oltchims produktion. På denne baggrund besluttede Kommissionen på eget initiativ at indlede den sag, der er registreret som sag SA.36086, og anmodede ved brev af 18. januar 2013 Rumænien om at indgive oplysninger.
- (4) Efter flere kontakter med de rumænske myndigheder meddelte Kommissionen ved brev af 8. april 2016 Rumænien, at den i sag SA.36086 havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF («afgørelsen fra 2016»). Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de berørte foranstaltninger.
- (5) Ved brev af 29. juli 2016 foreslog Rumænien en ændring af salgsprocessen for Oltchim med henblik på at forhindre økonomisk kontinuitet mellem Oltchim og køberne af virksomhedens aktiver. De rumænske myndigheder ændrede vilkårene i den indledende salgsproces, efter de havde indgivet supplerende oplysninger (den 14. september 2016, den 4. november 2016 og den 5. december 2016).

⁽¹⁾ EUT C 284 af 5.8.2016, s. 7.⁽²⁾ EUT L 148 af 1.6.2013, s. 33.⁽³⁾ EUT C 284 af 5.8.2016, s. 7.

- (6) Efter ovennævnte udvekslinger indgav Oltchim via sin juridiske repræsentant successive rapporter om forløbet af salget af (de fleste af) Oltchims aktiver den 27. januar 2017, den 4. april 2017, den 25. juli 2017, den 15. september 2017, den 21. november 2017, den 18. januar 2018 og den 16. juli 2018 ⁽⁴⁾.
- (7) I løbet af salgsprocessen bidrog en række tredjeparter med bemærkninger, og de rumænske myndigheder indgav bemærkninger til hvert af disse bidrag.
- (8) Den 17. december 2018 afsluttede Kommissionen ved afgørelse i sag SA.36086 — Rumæniens statsstøtte til Oltchim SA ⁽⁵⁾ (»afgørelsen fra 2018«) den formelle undersøgelsesprocedure ved at konkludere, at tre offentlige støtteforanstaltninger til fordel for Oltchim udgjorde ulovlig og uforenelig statsstøtte. De rumænske myndigheder blev således pålagt at tilbagesøge dem på følgende måde:
- a) foranstaltning 1 (til et beløb på ca. 33 mio. EUR), der består af manglende fuldbyrdelse og yderligere akkumulering af Oltchims gæld til AAAS ⁽⁶⁾ efter Oltchims mislykkede privatisering i september 2012
 - b) foranstaltning 2, der består af fortsatte ubetalte leverancer fra den rumænske stat og fra den statsejede virksomhed CET Govora (men ikke fra den statsejede virksomhed Salrom) til Oltchim på trods af virksomhedens forværrede finansielle situation til et beløb, der skal fastsættes sammen med Rumænien i tilbagesøgningsfasen
 - c) foranstaltning 3, der består af AAAS' og forskellige statsejede virksomheders annullering af gæld på ca. 300 mio. EUR.
- (9) Ved dom af 15. december 2021 ⁽⁷⁾ annullerede Retten delvist afgørelsen fra 2018: Den annullerede artikel 1, litra a) og c), i afgørelsen fra 2018 samt artikel 3, artikel 6 og artikel 7, stk. 2, for så vidt som de vedrører de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, litra a) og c), i denne afgørelse (foranstaltning 1 og 3). Mere specifikt stadfæstede Retten på den ene side konklusionen i afgørelsen fra 2018 om, at foranstaltning 2 var uforenelig statsstøtte. På den anden side annullerede Retten afgørelsen fra 2018 for så vidt angår foranstaltning 1 og 3 af følgende grunde: i) For så vidt angår foranstaltning 1 fastslog Retten, at Kommissionen ikke havde godtgjort den økonomiske fordel efter den manglende fuldbyrdelse og yderligere akkumulering af de omtvistede fordringer. ii) For så vidt angår foranstaltning 3 fastslog Retten, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde godtgjort, at de omtvistede annulleringer af gæld indebar statsmidler eller kunne tilregnes staten. Denne dom er ikke blevet appelleret og er derfor blevet endelig.
- (10) Nærværende afgørelse vedrører kun de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, litra a) og c), i afgørelsen fra 2018 (henvist til som foranstaltning 1 og 3 deri). Eftersom afgørelsen fra 2018 blev stadfæstet af Retten med hensyn til foranstaltning 2, der er omhandlet i afgørelsens artikel 1, litra b), vil Kommissionen fortsat behandle tilbagesøgningen af støtte i medfør af foranstaltning 2 i særskilte procedurer, som stadig verserer under sagsnummer SA.36086 (CR/2019).

2. BAGGRUND OG BESKRIVELSE AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER GENSTAND FOR UNDERSØGELSE

2.1. Støttemodtageren

- (11) Oltchim er en af de største petrokemiske virksomheder i Rumænien og Sydøsteuropa. Den rumænske stat havde en aktiemajoritet på 54,8 % i virksomheden.

⁽⁴⁾ Der blev indgivet i alt syv rapporter til Kommissionens GD for Konkurrence om salget af Oltchims aktiver, som hver omhandlede en særskilt periode i salgsprocessen: den første rapport (juli 2016-23. januar 2017), den anden rapport (23. januar-30. marts 2017), den tredje rapport (30. marts-21. juli 2017), den fjerde rapport (21. juli-15. september 2017), den femte rapport (16. september-17. november 2017), den sjette rapport (17. november 2017-18. januar 2018) og den syvende rapport (18. januar 2018-16. juli 2018).

⁽⁵⁾ EUT L 181 af 5.7.2019, s. 13.

⁽⁶⁾ AAAS er det rumænske privatiseringsagentur.

⁽⁷⁾ Rettens dom af 15. december 2021, Oltchim SA mod Europa-Kommissionen, T-565/19, EU:T:2021:904.

- (12) Oltchim producerede primært flydende kaustisk soda, propylenoxid-polyoler, blødgørere og oxo-alkoholer. Oltchim var den største producent af flydende kaustisk soda på det europæiske marked (en markedsandel i Unionen på 41 % 2015), den eneste producent af kaustisk soda i kugleform i Centraleuropa og den eneste producent af PVC og polyethere i Rumænien og den tredjestørste i Europa. Oltchim eksporterede mere end 74 % af sin produktion til Europa og tredjelande.
- (13) Oltchim var den største industriarbejdsgiver i Vâlcea (en rumænsk region, som er støtteberettiget i henhold til artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF).

2.2. Fakta

- (14) Som allerede nævnt afsluttede Kommissionen med afgørelsen fra 2018 den formelle undersøgelsesprocedure, som var blevet indledt ved afgørelsen fra 2016, og konkluderede, at foranstaltning 1, 2 og 3 til fordel for Oltchim udgjorde ulovlig og uforenelig statsstøtte, som skulle tilbagesøges af de rumænske myndigheder.
- (15) Ved retsafgørelse af 8. maj 2019 blev der indledt en konkursprocedure over for Oltchim.
- (16) Det udpegede konsortium af likvidatorer, sammensat af RomInsolv SPRL og BDO Business Restructuring SPRL, og som blev udpeget den 8. maj 2019, blev bekræftet af kreditormødet på baggrund af rettens afgørelse af 26. oktober 2020.
- (17) Som følge af indledningen af konkursproceduren og i betragtning af, at Oltchims kommercielle aktiviteter er ophørt (da alle Oltchims driftsaktiver allerede var blevet solgt, se betragtning 31), hvor kuratorernes hovedopgave er at sælge Oltchims resterende aktiver (dvs. de ikkeoperationelle aktiver), både retligt og faktisk, har Oltchim allerede forladt markedet.
- (18) Statsstøttefordringerne (inklusive tilbagebetalingsrenter) blev registreret fuldt ud i Oltchims liste over anmeldte krav den 17. november 2020, hvilket medførte Rumæniens foreløbige gennemførelse af afgørelsen fra 2018.
- (19) Ifølge den seneste opdatering, som Rumænien forelagde Kommissionen den 18. november 2021, er salgsprocessen i gang og vil fortsætte, indtil Oltchims aktiver er fuldt afviklet.
- (20) Salgsprocessen er baseret på principperne om gennemsigtighed og konkurrenceevne, og salgsmetoden foregår ved offentlig auktion af enten bundter af aktiver eller individuelle aktiver i overensstemmelse med artikel 116 ff. i lov nr. 85/2006.
- (21) De rumænske myndigheders hensigt, som de gav udtryk for i deres brev af 18. november 2021, er at fortsætte processen, indtil Oltchims aktiver er fuldt afviklet.
- (22) Konkursproceduren afsluttes, når salgsprocessen for de resterende aktiver er afsluttet, og Oltchim slettes fra handelsregistret.
- (23) For så vidt angår foranstaltning 1 og 3 annullerede Retten ved ovennævnte dom af 15. december 2021 afgørelsen fra 2018, fordi den fandt, at Kommissionen ikke havde godtgjort, at foranstaltning 1 og 3 opfyldte alle betingelserne i artikel 107, stk. 1, i TEUF for, at en foranstaltning kvalificerer som statsstøtte. Som følge heraf er den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt ved afgørelsen fra 2016, stadig åben for så vidt angår foranstaltning 1 og 3. Kommissionen skal derfor i nærværende afgørelse tage stilling til foranstaltning 1 og 3 og dermed afslutte den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende disse to foranstaltninger.

3. KONKURSBEHANDLING AF STØTTEMODTAGEREN OG MANGLENDE ØKONOMISK KONTINUITET

- (24) Kommissionen minder om, at Kommissionens ordning med forudgående kontrol af nye støtteforanstaltninger, jf. artikel 108, stk. 3, i TEUF, har til formål at undgå, at der ydes støtte, der er uforenelig med det indre marked ⁽⁸⁾. Med hensyn til tilbagebetaling af uforenelig støtte fremgår det af Domstolens faste praksis, at Kommissionens beføjelse til at pålægge medlemsstaterne at tilbagebetale støtte, som Kommissionen anser for uforenelig med det indre marked,

⁽⁸⁾ Domstolens dom af 3. marts 2020, Vodafone Magyarorszá, C-75/18, ECLI:EU:C:2020:139, præmis 19.

har til formål at fjerne den konkurrenceforvridning, der er forårsaget af den konkurrencefordel, som støttemodtageren har nydt godt af, og således genoprette den situation, der forelå, før støtten blev udbetalt ⁽⁹⁾. Hvis en virksomhed ikke kan tilbagebetale støtten, kræver tilbagebetalingen, at den pågældende medlemsstat fremkalder afvikling af virksomheden ⁽¹⁰⁾, dvs. at den ophører med sine aktiviteter og afhænder sine aktiver på markedsvilkår.

- (25) Med andre ord er det primære formål med statsstøttekontrollen at forhindre tildeling af uforenelig statsstøtte. Hvis konkurrencen på det indre marked dermed fordrejes som følge af udbetaling af ulovlig og uforenelig statsstøtte, skal det derfor sikres, at den situation, der gik forud for denne konkurrenceforvridning, genoprettes gennem likvidation af støttemodtageren, om nødvendigt.
- (26) Kommissionen bemærker, at foranstaltning 1, 2 og 3, der er beskrevet i betragtning 8, vedrører Oltchim, som nu er under konkursbehandling og har indstillet sin økonomiske aktivitet fuldstændigt uden nogen økonomisk kontinuitet, i hvert fald indtil datoen for afgørelsen fra 2018 ⁽¹¹⁾.
- (27) I henhold til rumænsk ret ⁽¹²⁾ sælges en virksomheds aktiver, når der indledes konkursbehandling heraf, og provenuet fra salget overføres til kreditorerne i henhold til rangordningen af deres fordringer i listen over anmeldte krav. På denne baggrund skal Kommissionen først fastslå, om det stadig tjener noget formål at fortsætte undersøgelsen af Oltchim. Hvis dette ikke er tilfældet, skal den afgøre, om der kan være økonomisk kontinuitet mellem Oltchim og andre virksomheder på grundlag af Domstolens retspraksis.
- (28) Kommissionen bemærker for det første, at de rumænske myndigheder den 26. oktober 2020 bekræftede den udpegede likvidator for Oltchim. I henhold til rumænsk ret blev virksomheden optaget i en konkursbehandling, der var aftalt med kreditorerne, med henblik på salg af virksomhedens aktiver og fuldstændig indstilling af dens aktiviteter. Denne procedure overvåges af en dommer. Kommissionen mener derfor, at den valgte procedure allerede indebærer, at Oltchim ville ophøre med at eksistere i slutningen af proceduren.
- (29) Kommissionen bemærker, at Oltchim havde indstillet alle sine økonomiske aktiviteter siden indledningen af konkursproceduren (se betragtning 17).
- (30) For så vidt angår foranstaltning 2 gennemførte Rumænien desuden foreløbigt afgørelsen fra 2018 korrekt ved behørigt at registrere statsstøttefordringen og de tilhørende tilbagebetalingsrenter i virksomhedens liste over anmeldte krav.
- (31) På grundlag af ovenstående bemærker Kommissionen, at Oltchim ikke har udøvet nogen økonomisk aktivitet siden den 8. maj 2019, at alle dets operationelle aktiver — som tegner sig for størstedelen af de samlede aktiver (ca. 60 % målt i værdi) — allerede var blevet solgt inden indledningen af konkursproceduren, at de resterende aktiver (ikkeoperationelle aktiver) blev sat til salg, at dets medarbejdere blev afskediget, og at det i sidste ende vil blive slettet fra handelsregistret, når konkursproceduren er afsluttet. Enhver mulig konkurrenceforvridning eller påvirkning af samhandelen af de i betragtning 8 omhandlede foranstaltning 1 og 3 ophørte, da Oltchim indstillede sine aktiviteter.
- (32) På denne baggrund bemærker Kommissionen, at begge formål med statsstøttekontrollen og ovennævnte tilbagebetaling — dvs. at forhindre tildeling af uforenelig statsstøtte og sikre genopretning af situationen forud for konkurrenceforvridningen som følge af statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked — allerede er opfyldt. Oltchim er nemlig ikke længere en økonomisk aktør, der er aktiv på markedet, og virksomheden er allerede under konkursbehandling, og, som følge af utilstrækkelige midler, kan statsstøttefordringer kun delvist efterkommes efter salget af Oltchims resterende aktiver. Derfor tjener fortsættelsen af undersøgelsen af Oltchim på baggrund af foranstaltning 1 og 3 ikke noget formål.

⁽⁹⁾ Domstolens dom af 11. december 2012, Kommissionen mod Spanien (Magefesa II), C-610/10, ECLI:EU:C:2012:781, præmis 105.

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom af 17. januar 2018, Kommissionen mod Grækenland (United Textiles), C-363/16, ECLI:EU:C:2018:12, præmis 36.

⁽¹¹⁾ Betragtning 316-351 i afgørelsen fra 2018.

⁽¹²⁾ Lov om konkursbehandling nr. 85/2006.

- (33) Med hensyn til spørgsmålet om potentiel økonomisk kontinuitet mellem Oltchim og dets efterfølgere kan følgende faktorer ifølge retspraksis tages i betragtning: overførsels genstand (aktiver og passiver, personalets forbliven, sammenknyttede aktiver osv.), overførsels pris, identiteten af den overtagende virksomheds og den oprindelige virksomheds aktionærer eller ejere, tidspunktet for overførslen (efter undersøgelsens iværksættelse, procedures iværksættelse eller den endelige beslutning) og transaktionens økonomiske følgerlighed ⁽¹³⁾.
- (34) I sin afgørelse fra 2018 (betragtning 316 ff.) analyserede Kommissionen hvert af de fem kriterier og konkluderede i betragtning 350 og 351, at der ikke var økonomisk kontinuitet mellem Oltchim og hverken Chimcomplex eller DSG, dvs. de to købere af størstedelen af Oltchims bundter af aktiver, på tidspunktet for afgørelsen fra 2018. Denne konklusion var baseret på, at aktiverne var planlagt til at blive solgt til markedsprisen, at virksomhederne ikke havde nogen økonomisk eller forretningsmæssig forbindelse til Oltchim, og at hver af de nye ejere skulle anvende aktiverne på andre betingelser og ud fra andre forretningsmodeller end Oltchim.
- (35) På samme måde fandt Kommissionen det meget usandsynligt, at der ville være økonomisk kontinuitet mellem Oltchim og en eller flere potentielle købere af de resterende aktiver, der var planlagt til salg gennem et nyt udbud som beskrevet i Rumæniens brev af 20. april 2018, eftersom disse aktiver ikke var operationelle, og omfanget af de aktiviteter, der skulle udføres af potentielle købere, klart ikke ville omfatte Oltchims virksomhed, og omfanget af de aktiviteter, der skulle udføres ved hjælp af disse aktiver, sandsynligvis ville være forskelligt fra Oltchims.
- (36) Siden vedtagelsen af afgørelsen fra 2018 har Kommissionen ikke stødt på nogen oplysninger, der kan få den til at ændre sin holdning til økonomisk diskontinuitet. De seneste oplysninger, der blev modtaget, var registreringen af statsstøttefordringerne i listen over anmeldte krav i november 2020 og den seneste opdatering om konkursen, som Rumænien fremsendte ved brev af 18. november 2021. Kommissionen vil stadig følge op på Oltchims konkurs for at sikre, at fordringen vedrørende foranstaltning 2 gennemføres korrekt, og at virksomheden likvideres endeligt.
- (37) I betragtning af den uundgåelige likvidation af Oltchim uden antydninger af økonomisk kontinuitet tjener den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende de endnu ikke gennemførte (foranstaltninger 1 og 3) til fordel for Oltchim, der blev indledt i henhold til artikel 108, stk. 2, første afsnit, i TEUF, ikke længere noget formål —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den procedure, der blev indledt den 8. april 2016 i henhold til artikel 108, stk. 2, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i sag SA.36086 vedrørende Oltchim, afsluttes hermed med hensyn til foranstaltning 1 og 3 som omhandlet i afgørelsen fra 2018.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Rumænien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 2022.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

⁽¹³⁾ Se Rettens dom af 24. september 2019, Fortischem a.s. mod Kommissionen, T-121/15, ECLI:EU:T:2019:684, præmis 208.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2023/391**af 15. februar 2023****om ændring af bilaget til den monetære aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den monetære aftale mellem Unionen og San Marino (»aftalen«) trådte i kraft den 1. september 2012.
- (2) I henhold til aftalens artikel 8, stk. 1, skal San Marino gennemføre EU-retsakter og -regler vedrørende eurosedler og -mønter, lovgivning om banker og finansieringsinstitutter, forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, forebyggende foranstaltninger mod svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, medaljer og møntefterligninger samt krav om statistiske indberetninger. Disse retsakter og regler er opført i bilaget til den monetære aftale.
- (3) Kommissionen bør en gang om året eller, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, oftere foretage ændringer af bilaget til den monetære aftale for at tage højde for nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer af eksisterende EU-retsakter og -regler.
- (4) Nogle EU-retsakter og -regler er ikke længere relevante og bør derfor udgå af bilaget, mens der er vedtaget andre EU-retsakter og -regler og ændringer af eksisterende retsakter, som bør føjes til bilaget.
- (5) Bilaget til den monetære konvention bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til den monetære aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT C 121 af 26.4.2012, s. 5.

BILAG

»BILAG

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Forebyggelse af hvidvaskning af penge	
1	Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger (EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4)	1. september 2013
2	Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1)	
3	Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
4	Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103)	
5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39)	1. november 2016 ⁽²⁾
6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73) Ændret ved:	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43) Suppleret ved:	31. december 2020 ⁽⁶⁾
7-2	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1) Ændret ved:	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7-2-1	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/105 af 27. oktober 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675, idet Etiopien indsættes i skemaet i bilagets punkt I (EUT L 19 af 24.1.2018, s. 1)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾

7-2-2	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/212 af 13. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Sri Lanka, Trinidad og Tobago samt Tunesien tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 41 af 14.2.2018, s. 4)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
7-2-3	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1467 af 27. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Pakistan tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 1)	31. december 2019 ⁽⁷⁾
7-2-4	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/855 af 7. maj 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Bahamas, Barbados, Botswana, Cambodja, Ghana, Jamaica, Mauritius, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nicaragua, Panama og Zimbabwe tilføjes til skemaet i bilagets punkt I, og Bosnien-Hercegovina, Etiopien, Guyana, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Sri Lanka og Tunesien udgår af nævnte skema (EUT L 195 af 19.6.2020, s. 1)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
7-2-5	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/37 af 7. december 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Mongoliet udgår af skemaet i bilagets punkt I (EUT L 14 af 18.1.2021, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
7-2-6	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/229 af 7. januar 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår opførelse af Burkina Faso, Caymanøerne, Haiti, Jordan, Mali, Marokko, Filippinerne, Senegal og Sydsudan i skemaet i bilagets punkt I og fjernelse af Bahamas, Botswana, Ghana, Irak og Mauritius fra nævnte skema (EUT L 39 af 21.2.2022, s. 4)	31. december 2024 ⁽¹⁰⁾
7-3	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 af 31. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de tiltag samt arten af supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre for at begrænse hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i visse tredjelande (EUT L 125 af 14.5.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
8	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
9	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Forebyggelse af svig og forfalskning	
10	Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6)	1. september 2013

	Ændret ved:	
10-1	Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1)	
11	Rådets afgørelse 2001/887/RIA af 6. december 2001 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (EFT L 329 af 14.12.2001, s. 1)	1. september 2013
12	Rådets beslutning 2003/861/EF af 8. december 2003 om analyse og samarbejde vedrørende falske euromønter (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 44)	1. september 2013
13	Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1)	1. september 2013
	Ændret ved:	
13-1	Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5)	
14	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1)	1. juli 2016 ^(?)
15	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18)	31. december 2021 ^(?)
	Regler om eurosedler og -mønter	
	Med undtagelse af artikel 1a, stk. 2 og 3, og artikel 4a, 4b og 4c:	
16	Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4)	1. september 2013
	Ændret ved:	
16-1	Rådets forordning (EU) 2015/159 af 27. januar 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 2532/98 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (EUT L 27 af 3.2.2015, s. 1)	31. oktober 2021 ⁽⁸⁾
17	Rådets konklusioner af 10. maj 1999 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter	1. september 2013
18	Meddelelse fra Kommissionen 2001/C 318/03 af 22. oktober 2001 om ophavsretlig beskyttelse af designet på euromønternes fælles side (KOM(2001) 600 endelig) (EFT C 318 af 13.11.2001, s. 3)	1. september 2013
19	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20)	1. september 2013
	Ændret ved:	
19-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/11 af 19. april 2013 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 43)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾

19-2	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2020/2091 af 4. december 2020 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/2020/61) (EUT L 423 af 15.12.2020, s. 65)	30. september 2022 ⁽⁹⁾
20	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/14 af 16. september 2010 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 267 af 9.10.2010, s. 1) Ændret ved:	1. september 2013
20-1	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (ECB/2012/19) af 7. september 2012 om ændring af afgørelse ECB/2010/14 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (2012/507/EU) (EUT L 253 af 20.9.2012, s. 19)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
20-2	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/2195 af 5. december 2019 om ændring af afgørelse ECB/2010/14 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (ECB/2019/39) (EUT L 330 af 20.12.2019, s. 91)	31. december 2021 ⁽⁸⁾
21	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1)	1. september 2013
22	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1214/2011 af 16. november 2011 om erhvervsmæssig grænseoverskridende landevejstransport af eurokøntanter mellem medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 316 af 29.11.2011, s. 1)	1. oktober 2014 ⁽¹⁾
23	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 651/2012 af 4. juli 2012 om udstedelse af euromønter (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 135)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
24	Afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/2013/10) (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 37) Ændret ved:	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
24-1	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/669 af 4. april 2019 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 113 af 29.4.2019, s. 6)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
24-2	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2020/2090 af 4. december 2020 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/2020/60) (EUT L 423 af 15.12.2020, s. 62)	30. september 2022 ⁽⁹⁾
25	Rådets forordning (EU) nr. 729/2014 af 24. juni 2014 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (omarbejdning) (EUT L 194 af 2.7.2014, s. 1)	1. oktober 2013 ⁽¹⁾
	Lovgivning om bank- og finanssektoren	
26	Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1) Ændret ved:	1. september 2016
26-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)	

26-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)	
26-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)	
27	Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 om de forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter, der påhviler de i en medlemsstat etablerede filialer af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med hjemsted uden for denne medlemsstat (EFT L 44 af 16.2.1989, s. 40)	1. september 2018
28	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22)	1. september 2018
29	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45) Ændret ved:	1. september 2018
29-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	
29-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	
29-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1)	30. september 2019 ⁽³⁾
29-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)	1. september 2018
29-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
30	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15) Ændret ved:	1. september 2018

30-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
31	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43)	1. september 2018
	Ændret ved:	
31-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	
31-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	1. september 2018 ^(?)
31-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modpart og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 — 31. december 2022, artikel 87, stk. 2 — 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 — 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 — 31. december 2025) ^(?)
32	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2018
32-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)	

32-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 40)	
32-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	
32-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 113)	
32-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	
32-6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
33	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11) Ændret ved:	1. september 2018
33-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22)	1. september 2018 ⁽¹⁾
34	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7) Ændret ved:	1. september 2016
34-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	1. september 2017 ⁽²⁾
34-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾

35	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12) Ændret ved:	1. september 2016
35-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1022/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår overdragelsen af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 5)	
35-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34)	
35-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	1. september 2018 ⁽³⁾
35-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
35-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁵⁾
36	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84) Ændret ved:	1. september 2016
36-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1)	
36-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-20 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1)	
36-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 1)	

36-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 — 31. december 2022, artikel 87, stk. 2 — 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 — 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 — 31. december 2025) ⁽⁹⁾
37	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22) Ændret ved:	1. april 2018 ⁽²⁾
37-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 248/2014 af 26. februar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 for så vidt angår omstillingen til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 1)	
38	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2019 ⁽³⁾
38-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)	
38-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
38-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84)	31. december 2020 ⁽³⁾
38-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)	

38-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1)	30. september 2019 ⁽⁴⁾
38-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/834 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår clearingforpligtelsen, suspension af clearingforpligtelsen, indberetningskrav, risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart, registrering af og tilsyn med transaktionsregistre samt krav til transaktionsregistre (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 42)	31. december 2021 ⁽⁸⁾
38-7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
38-8	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 — 31. december 2022, artikel 87, stk. 2 — 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 — 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 — 31. december 2025) ⁽⁹⁾
38-9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/168 af 10. februar 2021 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår undtagelsen for visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande og udpegelse af erstatninger for visse benchmarks, som snart ophører, og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 49 af 12.2.2021, s. 6)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
39	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2017 ⁽¹⁾
39-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27)	30. juni 2019 ⁽⁶⁾

39-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1)	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
39-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
39-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
39-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
39-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/873 af 24. juni 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876, for så vidt angår visse justeringer som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 204 af 26.6.2020, s. 4)	31. december 2022 (med undtagelse af artikel 1, punkt 4) — 31. december 2023) ⁽⁹⁾
39-7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 af 31. marts 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår tilpasninger af securitiseringsrammen for at støtte den økonomiske genopretning som reaktion på covid-19-krisen (EUT L 116 af 6.4.2021, s. 25)	31. december 2023 (med undtagelse af artikel 1, punkt 2) og 4) — 31. december 2024) ⁽⁹⁾
40	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2017 ⁽¹⁾
40-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	1. september 2018 ⁽³⁾
40-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
40-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	31. december 2023 ⁽⁸⁾

40-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
41	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1) samt om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2018 ⁽⁴⁾
41-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1)	1. marts 2020 ⁽⁶⁾
41-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	30. september 2018 ⁽⁵⁾
42	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149)	1. september 2016 ⁽²⁾
43	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (direktivet om markedsmisbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
44	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	1. september 2018 ⁽²⁾
44-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 96)	31. oktober 2019 ⁽⁶⁾
44-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
44-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	31. december 2023 ⁽⁸⁾

44-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modpart og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 — 31. december 2022, artikel 87, stk. 2 — 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 — 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 — 31. december 2025) ⁽⁹⁾
45	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2020 ⁽³⁾
45-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁴⁾
45-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1034 af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 8) Med undtagelse af artikel 64, stk. 5:	31. december 2021 ⁽⁵⁾
45-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	31. december 2023 ⁽⁶⁾
45-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019 om ændring af direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter og af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (EUT L 334 af 27.12.2019, s. 155)	31. december 2024 ⁽⁶⁾
45-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1504 af 7. oktober 2020 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 347 af 20.10.2020, s. 50)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
45-6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14)	31. december 2023 ⁽⁹⁾

46	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2020 ⁽³⁾
46-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	31. december 2020 ⁽³⁾
46-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
46-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 — 31. december 2022, artikel 87, stk. 2 — 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 — 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 — 31. december 2025) ⁽⁹⁾
47	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1) Ændret ved:	31. december 2020 ⁽⁴⁾
47-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁶⁾
48	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1) Ændret ved:	30. september 2019 ⁽⁴⁾

48-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modpart og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 — 31. december 2022, artikel 87, stk. 2 — 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 — 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 — 31. december 2025) (*)
49	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant	30. september 2018 (*)
50	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1) Ændret ved:	1. marts 2020 (*)
50-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår EU-benchmarks for klimaovergangen, Paristilpassede EU-benchmarks og bæredygtighedsrelaterede oplysninger om benchmarks (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 17)	31. december 2021 (*)
50-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/168 af 10. februar 2021 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår undtagelsen for visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande og udpegelse af erstatninger for visse benchmarks, som snart ophører, og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 49 af 12.2.2021, s. 6) Lovgivning om indsamling af statistiske oplysninger (*)	31. december 2023 (*)
51	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/24 af 25. juli 2013 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (EUT L 2 af 7.1.2014, s. 34) Ændret ved:	1. september 2016 (*)
51-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/66 af 26. november 2015 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (ECB/2015/40) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 36)	31. marts 2017 (*)
51-2	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2020/1553 af 14. oktober 2020 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2020/51) (EUT L 354 af 26.10.2020, s. 24)	31. december 2022 (*)

51-3	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2021/827 af 29. april 2021 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2021/20) (EUT L 184 af 25.5.2021, s. 4)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
52	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/379 af 22. januar 2021 om balanceposter i kreditinstitutter og i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (omarbejdning) (ECB/2021/2) (EUT L 73 af 3.3.2021, s. 16)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
53	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (omarbejdning) (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51) Ændret ved:	1. september 2016 ⁽²⁾
53-1	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 756/2014 af 8. juli 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2014/30) (EUT L 205 af 12.7.2014, s. 14)	
54	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2021/830 af 26. marts 2021 om statistisk information, som skal indberettes om balancestatistik og rentestatistik i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2021/11) (EUT L 208 af 11.6.2021, s. 1) Ændret ved:	31. december 2022 ⁽⁹⁾
54-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/67 af 6. januar 2022 om ændring af retningslinje (EU) 2021/830 om balancepoststatistik og statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2022/1) (EUT L 11 af 18.1.2022, s. 56)	31. december 2023 [«] ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ Det Blandede Udvalg 2013 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽²⁾ Det Blandede Udvalg 2014 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽³⁾ Det Blandede Udvalg 2015 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁴⁾ Det Blandede Udvalg 2016 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁵⁾ Det Blandede Udvalg 2017 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁶⁾ Det Blandede Udvalg 2018 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 5, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁷⁾ Det Blandede Udvalg 2019 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁸⁾ Det Blandede Udvalg 2020 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽⁹⁾ Det Blandede Udvalg 2021 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

⁽¹⁰⁾ Det Blandede Udvalg 2022 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære aftale af 27. marts 2012 mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino.

^(*) Som aftalt i henhold til modellen for forenklet statistisk indberetning.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2023/392**af 15. februar 2023****om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den monetære konvention af 30. juni 2011 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den monetære konvention mellem Unionen og Andorra (»konventionen«) trådte i kraft den 1. april 2012.
- (2) I henhold til konventionens artikel 8, stk. 1, skal Andorra gennemføre EU-retsakter vedrørende eurosedler og -mønter, lovgivning om banker og finansieringsinstitutter, forebyggelse af hvidvaskning af penge, forebyggelse af svig og forfalskning af kontanter og andre betalingsmidler, regler om medaljer og møntefterligninger samt krav om statistiske indberetninger. Disse retsakter er opført i bilaget til den monetære konvention.
- (3) Kommissionen bør hvert år foretage ændringer af bilaget for at tage højde for nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer af eksisterende EU-retsakter og -regler.
- (4) Nogle EU-retsakter og -regler er ikke længere relevante og bør derfor udgå af bilaget, mens der er vedtaget andre relevante EU-retsakter og -regler og ændringer af eksisterende retsakter, som bør føjes til bilaget.
- (5) Bilaget til den monetære konvention bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra erstattes af teksten i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 1.

BILAG

»BILAG

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Forebyggelse af hvidvaskning af penge	
1	Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger (EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4)	
2	Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1)	
3	Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49)	31. marts 2015 ⁽¹⁾
4	Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103)	
5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39)	1. november 2016 ⁽²⁾
6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73) Ændret ved:	1. oktober 2017 ⁽³⁾
7-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43) Suppleret ved:	31. december 2020 ⁽⁶⁾
7-2	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelende med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1)	1. december 2017 ⁽⁵⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Ændret ved:	
7-2-1	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/105 af 27. oktober 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675, idet Etiopien indsættes i skemaet i bilagets punkt I (EUT L 19 af 24.1.2018, s. 1)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
7-2-2	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/212 af 13. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Sri Lanka, Trinidad og Tobago samt Tunesien tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 41 af 14.2.2018, s. 4)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
7-2-3	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1467 af 27. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Pakistan tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
7-2-4	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/855 af 7. maj 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Bahamas, Barbados, Botswana, Cambodja, Ghana, Jamaica, Mauritius, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nicaragua, Panama og Zimbabwe tilføjes til skemaet i bilagets punkt I, og Bosnien-Hercegovina, Etiopien, Guyana, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Sri Lanka og Tunesien udgår af nævnte skema (EUT L 195 af 19.6.2020, s. 1)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
7-2-5	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/37 af 7. december 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Mongoliet udgår af skemaet i bilagets punkt I (EUT L 14 af 18.1.2021, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
7-2-6	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/229 af 7. januar 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår opførelse af Burkina Faso, Caymanøerne, Haiti, Jordan, Mali, Marokko, Filippinerne, Senegal og Sydsudan i skemaet i bilagets punkt I og fjernelse af Bahamas, Botswana, Ghana, Irak og Mauritius fra nævnte skema (EUT L 39 af 21.2.2022, s. 4)	31. december 2024 ⁽¹⁰⁾
7-3	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 af 31. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de tiltag samt arten af supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre for at begrænse hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i visse tredjelande (EUT L 125 af 14.5.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
8	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6)	31. december 2021 ⁽⁷⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
9	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Forebyggelse af svig og forfalskning	
10	Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6)	30. september 2013
	Ændret ved:	
10-1	Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1)	
11	Rådets afgørelse 2001/887/RIA af 6. december 2001 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (EFT L 329 af 14.12.2001, s. 1)	30. september 2013
12	Rådets beslutning 2003/861/EF af 8. december 2003 om analyse og samarbejde vedrørende falske euromønter (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 44)	30. september 2013
13	Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1)	30. september 2013
	Ændret ved:	
13-1	Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5)	
14	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1)	30. juni 2016 ⁽²⁾
15	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Regler om eurosedler og -mønter	
16	Med undtagelse af artikel 1a, stk. 2 og 3, og artikel 4a, 4b og 4c: Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4)	30. september 2014 ⁽¹⁾
	Ændret ved:	
16-1	Rådets forordning (EU) 2015/159 af 27. januar 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 2532/98 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (EUT L 27 af 3.2.2015, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁸⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
17	Rådets konklusioner af 10. maj 1999 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter	31. marts 2013
18	Meddelelse fra Kommissionen 2001/C 318/03 af 22. oktober 2001 om ophavsretlig beskyttelse af designet på euromønternes fælles side (KOM(2001) 600 endelig) (EFT C 318 af 13.11.2001, s. 3)	31. marts 2013
19	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20) Ændret ved:	31. marts 2013
19-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/11 af 19. april 2013 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 43)	30. september 2014 ⁽¹⁾
19-2	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2020/2091 af 4. december 2020 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/2020/61) (EUT L 423 af 15.12.2020, s. 65)	30. september 2022 ⁽⁹⁾
20	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/14 af 16. september 2010 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 267 af 9.10.2010, s. 1) Ændret ved:	30. september 2013
20-1	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (ECB/2012/19) af 7. september 2012 om ændring af afgørelse ECB/2010/14 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 253 af 20.9.2012, s. 19)	30. september 2014 ⁽¹⁾
20-2	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/2195 af 5. december 2019 om ændring af afgørelse ECB/2010/14 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (ECB/2019/39) (EUT L 330 af 20.12.2019, s. 91)	31. december 2021 ⁽⁸⁾
21	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1)	31. marts 2013
22	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1214/2011 af 16. november 2011 om erhvervsmæssig grænseoverskridende landevejstransport af eurokontanter mellem medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 316 af 29.11.2011, s. 1)	31. marts 2015 ⁽¹⁾
23	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 651/2012 af 4. juli 2012 om udstedelse af euromønter (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 135)	30. september 2014 ⁽¹⁾
24	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2013/10 af 19. april 2013 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 37)	30. september 2014 ⁽¹⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Ændret ved:	
24-1	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/669 af 4. april 2019 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 113 af 29.4.2019, s. 6)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
24-2	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2020/2090 af 4. december 2020 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/2020/60) (EUT L 423 af 15.12.2020, s. 62)	30. september 2022 ⁽⁸⁾
25	Rådets forordning (EU) nr. 729/2014 af 24. juni 2014 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (omarbejdning) (EUT L 194 af 2.7.2014, s. 1)	30. september 2014 ⁽²⁾
	Lovgivning om bank- og finanssektoren	
26	Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1)	31. marts 2016
	Ændret ved:	
26-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)	
26-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)	
26-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)	
27	Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 om de forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter, der påhviler de i en medlemsstat etablerede filialer af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med hjemsted uden for denne medlemsstat (EFT L 44 af 16.2.1989, s. 40)	31. marts 2018
28	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22)	31. marts 2018
29	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45)	31. marts 2018

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Ændret ved:	
29-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	
29-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	
29-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1)	30. september 2019
29-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)	31. marts 2018 med undtagelse af artikel 3, stk. 1: 1. februar 2023 og fra 1. februar 2025 ⁽³⁾
29-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
30	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15)	31. marts 2018
	Ændret ved:	
30-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
31	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43)	31. marts 2018
	Ændret ved:	
31-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)	

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
31-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	31. marts 2018 ⁽²⁾
31-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 – 31. december 2022, artikel 87, stk. 2, – 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 – 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 – 31. december 2025) ⁽³⁾
32	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. marts 2018
32-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)	
32-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 40)	
32-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
32-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 113)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
32-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	
32-6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	
33	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11) Ændret ved:	31. marts 2018
33-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22)	
34	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7) Ændret ved:	31. marts 2016
34-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	30. september 2017 ⁽³⁾
34-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
35	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12)	31. marts 2016

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Ændret ved:	
35-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1022/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår overdragelsen af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 5)	
35-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34)	
35-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	31. marts 2018 ⁽²⁾
35-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1)	
35-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
35-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
36	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84)	31. marts 2016
	Ændret ved:	
36-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1)	

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
36-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-20 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1)	
36-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 1)	
36-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 – 31. december 2022, artikel 87, stk. 2, – 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 – 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
37	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2019 ⁽¹⁾
37-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)	
37-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	
37-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84)	31. december 2020 ⁽³⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
37-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)	
37-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1)	30. september 2019 ⁽⁴⁾
37-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/834 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår clearingforpligtelsen, suspension af clearingforpligtelsen, indberetningskrav, risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart, registrering af og tilsyn med transaktionsregistre samt krav til transaktionsregistre (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 42)	31. december 2021 ⁽⁸⁾
37-7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
37-8	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 – 31. december 2022, artikel 87, stk. 2, – 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 – 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
37-9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/168 af 10. februar 2021 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår undtagelsen for visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande og udpegelse af erstatninger for visse benchmarks, som snart ophører, og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 49 af 12.2.2021, s. 6)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
38	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant	30. september 2017 ⁽¹⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Ændret ved:	
38-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27)	30. juni 2019 ⁽⁶⁾
38-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1)	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
38-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
38-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
38-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
38-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/873 af 24. juni 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876, for så vidt angår visse justeringer som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 204 af 26.6.2020, s. 4)	31. december 2022 (med undtagelse af artikel 1, punkt 4) – 31. december 2023) ⁽⁹⁾
38-7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 af 31. marts 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår tilpasninger af securitiseringsrammen for at støtte den økonomiske genopretning som reaktion på covid-19-krisen (EUT L 116 af 6.4.2021, s. 25)	31. december 2023 (med undtagelse af artikel 1, punkt 2) og 4) – 31. december 2024) ⁽⁹⁾
39	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant	30. september 2017 ⁽¹⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Ændret ved:	
39-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)	31. marts 2018 ⁽⁷⁾
39-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
39-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
39-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
40	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1) samt om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2018 ⁽⁴⁾
40-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1)	1. marts 2020 ⁽⁶⁾
40-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmissbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	30. september 2018 ⁽⁷⁾
41	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149)	31. marts 2016 ⁽⁷⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
42	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
43	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. marts 2018 ⁽²⁾
43-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 96)	31. oktober 2019 ⁽⁶⁾
43-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296)	31. december 2022 ⁽⁸⁾
43-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
43-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 – 31. december 2022, artikel 87, stk. 2, – 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 – 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
44	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2020 ⁽³⁾
44-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁴⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
44-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1034 af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 8)	31. december 2021 ⁽⁵⁾
44-3	Med undtagelse af artikel 64, stk. 5: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
44-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019 om ændring af direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter og af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (EUT L 334 af 27.12.2019, s. 155)	31. december 2024 ⁽⁸⁾
44-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1504 af 7. oktober 2020 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 347 af 20.10.2020, s. 50)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
44-6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
45	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2020 ⁽³⁾
45-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁵⁾
45-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
45-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 – 31. december 2022, artikel 87, stk. 2, – 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 – 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
46	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1) Ændret ved:	31. december 2020 ⁽⁴⁾
46-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	31. december 2020 ⁽⁶⁾
47	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1) Ændret ved:	30. september 2019 ⁽⁴⁾
47-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)	31. december 2024 (med undtagelse af: artikel 95 – 31. december 2022, artikel 87, stk. 2, – 31. december 2023, artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 og 19, artikel 10, stk. 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 og 12, og artikel 11 – 31. december 2024, artikel 9, stk. 14, og artikel 20 – 31. december 2025) ⁽⁹⁾
48	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant	30. september 2018 ⁽⁴⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
49	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1) Ændret ved:	1. marts 2020 ⁽⁶⁾
49-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår EU-benchmarks for klimaovergangen, Paristilpassede EU-benchmarks og bæredygtighedsrelaterede oplysninger om benchmarks (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 17)	31. december 2021 ⁽⁸⁾
49-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/168 af 10. februar 2021 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår undtagelsen for visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande og udpegelse af erstatninger for visse benchmarks, som snart ophører, og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 49 af 12.2.2021, s. 6)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
	Lovgivning om indsamling af statistiske oplysninger (*)	
50	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/24 af 25. juli 2013 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (EUT L 2 af 7.1.2014, s. 34) Ændret ved:	31. marts 2016 ⁽²⁾
50-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/66 af 26. november 2015 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (ECB/2015/40) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 36)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾
50-2	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2020/1553 af 14. oktober 2020 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2020/51) (EUT L 354 af 26.10.2020, s. 24)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
50-3	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2021/827 af 29. april 2021 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2021/20) (EUT L 184 af 25.5.2021, s. 4)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
51	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/379 af 22. januar 2021 om balanceposter i kreditinstitutter og i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (omarbejdning) (ECB/2021/2) (EUT L 73 af 3.3.2021, s. 16)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
52	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (omarbejdning) (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51)	31. marts 2016 ⁽²⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
52-1	Ændret ved: Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 756/2014 af 8. juli 2014 ECB/2014/30 om ændring af forordning (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2014/30) (EUT L 205 af 12.7.2014, s. 14)	
53	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/830 af 26. marts 2021 om balancepoststatistik og statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2021/11) (EUT L 208 af 11.6.2021, s. 1) Ændret ved:	31. december 2022 ⁽⁹⁾
53-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/67 af 6. januar 2022 om ændring af retningslinje (EU) 2021/830 om balancepoststatistik og statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2022/1) (EUT L 11 af 18.1.2022, s. 56)	31. december 2023 ⁽¹⁰⁾

(¹) Det Blandede Udvalg 2013 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(²) Det Blandede Udvalg 2014 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(³) Det Blandede Udvalg 2015 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(⁴) Det Blandede Udvalg 2016 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(⁵) Det Blandede Udvalg 2017 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(⁶) Det Blandede Udvalg 2018 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(⁷) Det Blandede Udvalg 2019 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(⁸) Det Blandede Udvalg 2020 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(⁹) Det Blandede Udvalg 2021 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(¹⁰) Det Blandede Udvalg 2022 godkendte disse frister i henhold til artikel 8, stk. 4, i den monetære konvention af 30. juni 1911 mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra.

(*) Som aftalt i henhold til modellen for forenklet statistisk indberetning.»

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2023/393**af 15. februar 2023****om ændring af bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den monetære konvention af 17. december 2009 mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten (»konventionen«) trådte i kraft den 1. januar 2010.
- (2) I henhold til artikel 8, stk. 1, i konventionen skal Vatikanstaten gennemføre EU-retsakter og -regler vedrørende eurosedler og -mønter, forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, f.eks. medaljer og møntefterligninger, samt krav om statistiske indberetninger. Disse retsakter og regler er opført i bilaget til den monetære aftale.
- (3) Kommissionen bør hvert år foretage de ændringer i bilaget til den monetære konvention, som nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer af eksisterende EU-retsakter og -regler tilsiger.
- (4) Nogle EU-retsakter og -regler er ikke længere relevante og bør derfor udgå af bilaget, mens der er vedtaget andre relevante EU-retsakter og -regler og ændringer af eksisterende retsakter, som bør føjes til bilaget.
- (5) Bilaget til den monetære konvention bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Vatikanstaten erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

*Artikel 2*Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT C 28 af 4.2.2010, s. 13.

BILAG

»BILAG

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Forebyggelse af hvidvaskning af penge	
1	Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1)	
2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39)	31. december 2016 ⁽²⁾
3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)	31. december 2017 ⁽³⁾
4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73) Ændret ved:	31. december 2017 ⁽³⁾
4-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43) Suppleret ved:	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
4-2	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1) Ændret ved:	31. december 2017 ⁽⁵⁾
4-2-1	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/105 af 27. oktober 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675, idet Etiopien indsættes i skemaet i bilagets punkt I (EUT L 19 af 24.1.2018, s. 1)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
4-2-2	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/212 af 13. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Sri Lanka, Trinidad og Tobago samt Tunesien tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 41 af 14.2.2018, s. 4)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
4-2-3	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1467 af 27. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Pakistan tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 1)	31. december 2019 ⁽⁷⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
4-2-4	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/855 af 7. maj 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Bahamas, Barbados, Botswana, Cambodja, Ghana, Jamaica, Mauritius, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nicaragua, Panama og Zimbabwe tilføjes til skemaet i bilagets punkt I, og Bosnien-Hercegovina, Etiopien, Guyana, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Sri Lanka og Tunesien udgår af nævnte skema (EUT L 195 af 19.6.2020, s. 1)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
4-2-5	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/37 af 7. december 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Mongoliet udgår af skemaet i bilagets punkt I (EUT L 14 af 18.1.2021, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁹⁾
4-2-6	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/229 af 7. januar 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår opførelse af Burkina Faso, Caymanøerne, Haiti, Jordan, Mali, Marokko, Filippinerne, Senegal og Sydsudan i skemaet i bilagets punkt I og fjernelse af Bahamas, Botswana, Ghana, Irak og Mauritius fra nævnte skema (EUT L 39 af 21.2.2022, s. 4)	31. december 2024 ⁽¹⁰⁾
4-3	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 af 31. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de tiltag samt arten af supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre for at begrænse hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i visse tredjelande (EUT L 125 af 14.5.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22) Forebyggelse af svig og forfalskning	31. december 2021 ⁽⁷⁾
7	Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6) Ændret ved:	31. december 2010
7-1	Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1)	
8	Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1) Ændret ved:	31. december 2010

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
8-1	Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5)	
9	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1)	31. december 2016 ⁽²⁾
10	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18) Regler om eurosedler og -mønter	31. december 2021 ⁽⁷⁾
11	Rådets konklusioner af 10. maj 1999 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter	31. december 2010
12	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20) Ændret ved:	31. december 2010
12-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/11 af 19. april 2013 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 43)	31. december 2014 ⁽¹⁾
12-2	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2020/2091 af 4. december 2020 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/2020/61) (EUT L 423 af 15.12.2020, s. 65)	30. september 2022 ⁽⁹⁾
13	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/14 af 16. september 2010 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 267 af 9.10.2010, s. 1) Ændret ved:	31. december 2012
13-1	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2012/19 af 7. september 2012 (EUT L 253 af 20.9.2012, s. 19)	31. december 2013 ⁽¹⁾
13-2	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/2195 af 5. december 2019 om ændring af afgørelse ECB/2010/14 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (ECB/2019/39) (EUT L 330 af 20.12.2019, s. 91)	31. december 2021 ⁽⁸⁾
14	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1)	31. december 2012
15	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 651/2012 af 4. juli 2012 om udstedelse af euromønter (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 135)	31. december 2013 ⁽¹⁾

	Retsbestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
16	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2013/10 af 19. april 2013 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 37) Ændret ved:	31. december 2014 ⁽¹⁾
16-1	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/669 af 4. april 2019 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 113 af 29.4.2019, s. 6)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
16-2	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2020/2090 af 4. december 2020 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/2020/60) (EUT L 423 af 15.12.2020, s. 62)	30. september 2022 ⁽⁹⁾
17	Rådets forordning (EU) nr. 729/2014 af 24. juni 2014 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (omarbejdning) (EUT L 194 af 2.7.2014, s. 1)	30. september 2014 ⁽²⁾

Afdeling, som i overensstemmelse med Det Blandede Udvalgs ad hoc-ordning på anmodning af Pavestolen og Vatikanstaten inkluderes i bilaget til den monetære konvention og indeholder relevante regler, der finder anvendelse på enheder, som udøver erhvervsmæssig finansiell virksomhed

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
18	Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
18-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)	
18-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)	
18-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)	
19	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitut og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) Ændret ved:	31. december 2017 ⁽²⁾
19-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14)	31. december 2023 ⁽⁹⁾

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
20	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) samt de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2017 ⁽²⁾
20-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27)	30. juni 2019 ⁽⁶⁾
20-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1)	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
20-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
20-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1)	31. december 2023 ⁽⁸⁾
20-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/873 af 24. juni 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876, for så vidt angår visse justeringer som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 204 af 26.6.2020, s. 4)	31. december 2022 (med undtagelse af artikel 1, punkt 4) – 31. december 2023) ⁽⁹⁾
20-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 af 31. marts 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår tilpasninger af securitiseringsrammen for at støtte den økonomiske genopretning som reaktion på covid-19-krisen (EUT L 116 af 6.4.2021, s. 25)	31. december 2023 (med undtagelse af artikel 1, punkt 2) og 4) – 31. december 2024) ⁽⁹⁾
21	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1) samt om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2018 ⁽⁴⁾
21-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	30. september 2018 ⁽⁵⁾

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
22	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (direktivet om markedsmisbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179) Lovgivning om indsamling af statistiske oplysninger (*)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
23	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/24 af 25. juli 2013 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (EUT L 2 af 7.1.2014, s. 34) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
23-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/66 af 26. november 2015 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (ECB/2015/40) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 36)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾
23-2	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2020/1553 af 14. oktober 2020 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2020/51) (EUT L 354 af 26.10.2020, s. 24)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
23-3	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2021/827 af 29. april 2021 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2021/20) (EUT L 184 af 25.5.2021, s. 4)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
24	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/379 af 22. januar 2021 om balanceposter i kreditinstitutter og i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (omarbejdning) (ECB/2021/2) (EUT L 73 af 3.3.2021, s. 16)	31. december 2022 ⁽⁹⁾
25	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
25-1	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 756/2014 af 8. juli 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2014/30) (EUT L 205 af 12.7.2014, s. 14)	
26	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2021/830 af 26. marts 2021 om statistisk information, som skal indberettes om balancestatistik og rentestatistik i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2021/11) (EUT L 208 af 11.6.2021, s. 1) Ændret ved:	31. december 2022 ⁽⁹⁾
26-1	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/67 af 6. januar 2022 om ændring af retningslinje (EU) 2021/830 om balancepoststatistik og statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2022/1) (EUT L 11 af 18.1.2022, s. 56)	31. december 2023 ⁽¹⁰⁾

(¹) Det Blandede Udvalg godkendte i 2013 disse frister.

(²) Det Blandede Udvalg godkendte i 2014 disse frister.

(³) Det Blandede Udvalg godkendte i 2015 disse frister.

(⁴) Det Blandede Udvalg godkendte i 2016 disse frister.

(⁵) Det Blandede Udvalg godkendte i 2017 disse frister.

(⁶) Det Blandede Udvalg godkendte i 2018 disse frister.

(⁷) Det Blandede Udvalg godkendte i 2019 disse frister.

(⁸) Det Blandede Udvalg godkendte i 2020 disse frister.

(⁹) Det Blandede Udvalg godkendte i 2021 disse frister.

(¹⁰) Det Blandede Udvalg godkendte i 2022 disse frister.

(*) Som aftalt i henhold til modellen for forenklet statistisk indberetning.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2023/394**af 15. februar 2023****om ajourføring af bilag A til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco ⁽¹⁾, der blev indgået den 29. november 2011, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 11, stk. 2, i den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco (»den monetære konvention«) skal Fyrstendømmet Monaco anvende de bestemmelser, som Den Franske Republik har vedtaget til gennemførelse af EU's retsakter om kreditinstitutters aktiviteter og tilsynet med disse samt om forebyggelse af systemiske risici i de betalings- og værdipapirafviklingssystemer, der er anført i bilag A til den monetære konvention.
- (2) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i den monetære konvention skal bilag A til den monetære konvention ajourføres af Kommissionen ved hver ændring af de pågældende retsakter, og hver gang Den Europæiske Union vedtager en ny tekst.
- (3) Den Europæiske Union har vedtaget nye tekster, og der er foretaget ændringer i de allerede nævnte tekster i bilag A.
- (4) Bilag A til den monetære konvention bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag A til den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco erstattes af teksten i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT C 23 af 28.1.2012, s. 13.

BILAG

»BILAG A

	Lovgivning gældende for kreditinstitutters aktiviteter og tilsynet med disse samt om forebyggelse af systemiske risici i betalings- og værdipapirafviklingssystemer
1	Med hensyn til bestemmelserne gældende for kreditinstitutter Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1) ændret ved:
1-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)
1-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)
1-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)
2	Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 om de forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter, der påhviler de i en medlemsstat etablerede filialer af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med hjemsted uden for denne medlemsstat (EFT L 44 af 16.2.1989, s. 40)
3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45) ændret ved:
3-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)
3-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)
3-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1)
3-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)

3-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant
4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15) ændret ved:
4-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)
5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43) ændret ved:
5-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37)
5-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)
5-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)
6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant ændret ved:
6-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)
6-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 40)

6-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)
6-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 113)
6-5	Med undtagelse af afsnit V: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)
6-6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)
7	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7) ændret ved:
7-1	Med undtagelse af afsnit V: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)
7-2	Med undtagelse af afsnit III og IV: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)
8	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12) ændret ved:
8-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1022/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår overdragelsen af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 5)
8-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34)
8-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)

8-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1)
8-5	Med undtagelse af afsnit III og IV: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)
8-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)
9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant ændret ved:
9-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)
9-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)
9-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant ændret ved:
9-3-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)
9-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)
9-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1) for så vidt angår kreditinstitutter
9-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/834 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår clearingforpligtelsen, suspension af clearingforpligtelsen, indberetningskrav, risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart, registrering af og tilsyn med transaktionsregistre samt krav til transaktionsregistre (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 42)

9-7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant
9-8	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)
9-9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/168 af 10. februar 2021 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår undtagelsen for visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande og udpegelse af erstatninger for visse benchmarks, som snart ophører, og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 49 af 12.2.2021, s. 6)
10	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant ændret ved:
10-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27)
10-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1)
10-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4)
10-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant
10-5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)
10-6	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/873 af 24. juni 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876, for så vidt angår visse justeringer som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 204 af 26.6.2020, s. 4)
10-7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 af 31. marts 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår tilpasninger af securitiseringsrammen for at støtte den økonomiske genopretning som reaktion på covid-19-krisen (EUT L 116 af 6.4.2021, s. 25)

11	Med undtagelse af afsnit V: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant ændret ved:
11-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190)
11-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant
11-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)
11-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14)
12	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdet) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149)
13	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant ændret ved:
13-1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 96)
13-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant
13-3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)
13-4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)

14	Med hensyn til bestemmelserne gældende for kreditinstitutter, undtagen artikel 34-36 og afsnit III: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant ændret ved:
14-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)
14-2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1034 af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 8)
14-3	Med undtagelse af artikel 64, stk. 5: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64)
14-4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019 om ændring af direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter og af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (EUT L 334 af 27.12.2019, s. 155)
14-5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1504 af 7. oktober 2020 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 347 af 20.10.2020, s. 50)
14-6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14)
15	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1) ændret ved:
15-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)
16	Med hensyn til bestemmelserne gældende for kreditinstitutter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84) ændret ved:
16-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)

16-2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)
16-3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)
17	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1) for så vidt angår kreditinstitutter ændret ved:
17-1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1)
18	Med undtagelse af afsnit III og IV: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant.»

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2023/395**af 20. februar 2023****om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Republikken Aserbajdsjan, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/953 fastlægges en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) med det formål at gøre det lettere for indehaverne at udøve deres ret til fri bevægelighed under covid-19-pandemien. Nævnte forordning bidrager også til at lette den gradvise ophævelse af restriktioner for den frie bevægelighed, der i overensstemmelse med EU-retten er indført af medlemsstaterne med henblik på at begrænse spredningen af sars-CoV-2, på en koordineret måde.
- (2) Forordning (EU) 2021/953 giver mulighed for accept af covid-19-certifikater udstedt af tredjelande til unionsborgere og deres familiemedlemmer, når Kommissionen vurderer, at disse covid-19-certifikater er udstedt i overensstemmelse med standarder, der skal anses for at svare til dem, der fastsættes i henhold til nævnte forordning. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 skal medlemsstaterne desuden anvende de regler, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953 ⁽²⁾, på tredjelandsstatsborgere, der ikke er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, men som lovligt opholder sig eller har bopæl på deres område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten. Derfor bør alle konklusioner om ækvivalens i denne afgørelse finde anvendelse på covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der er udstedt af Republikken Aserbajdsjan til unionsborgere og deres familiemedlemmer. Tilsvarende bør sådanne konklusioner om ækvivalens på grundlag af forordning (EU) 2021/954 også gælde for covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der udstedes af Republikken Aserbajdsjan til tredjelandsstatsborgere, som lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område, på de betingelser, der er fastsat i nævnte forordning.
- (3) Den 17. januar 2023 forelagde Republikken Aserbajdsjan Kommissionen detaljerede oplysninger om udstedelse af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater i henhold til »e-tebib web application«-systemet. Republikken Aserbajdsjan meddelte Kommissionen, at landets covid-19-certifikater ifølge Republikken Aserbajdsjans opfattelse udstedes i overensstemmelse med en standard og et teknologisk system, som er interoperable med den tillidsramme, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, og som gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. I denne forbindelse oplyste Republikken Aserbajdsjan Kommissionen om, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der udstedes af Republikken Aserbajdsjan i overensstemmelse med »e-tebib web application«-systemet, indeholder de data, der er omhandlet i bilaget til forordning (EU) 2021/953.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

- (4) Republikken Aserbajdsjan meddelte også Kommissionen, at landet accepterer vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af medlemsstaterne og lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.
- (5) Efter anmodning fra Republikken Aserbajdsjan gennemførte Kommissionen den 6. februar 2023 tekniske test, som viste, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Republikken Aserbajdsjan i overensstemmelse med »e-tebib web application«-systemet, er interoperable med den tillidsramme, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, hvilket gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. Kommissionen bekræftede også, at covid-19-vaccinations-, -test- og -restitutionscertifikater, der udstedes af Republikken Aserbajdsjan i overensstemmelse med »e-tebib web application«-systemet, indeholder de nødvendige data.
- (6) Republikken Aserbajdsjan meddelte desuden Kommissionen, at landet i øjeblikket udsteder interoperable vaccinationscertifikater for covid-19-vaccinerne Comirnaty, CoronaVac, Vaxzevria og Sputnik V.
- (7) Republikken Aserbajdsjan meddelte ligeledes Kommissionen, at landet udsteder interoperable testcertifikater for nukleinsyre-amplifikationstest.
- (8) Republikken Aserbajdsjan meddelte desuden Kommissionen, at landet udsteder interoperable restitutionscertifikater.
- (9) Republikken Aserbajdsjan meddelte desuden Kommissionen, at når kontrollører i Republikken Aserbajdsjan kontrollerer certifikater, vil personoplysningerne i disse certifikater blive behandlet udelukkende for at kontrollere og bekræfte indehaverens vaccinations-, test- eller restitutionstatus, og de vil ikke blive opbevaret efterfølgende.
- (10) De elementer, der er nødvendige for at fastslå, at covid-19-certifikater udstedt af Republikken Aserbajdsjan i overensstemmelse med »e-tebib web application«-systemet skal anses for at svare til dem, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, foreligger således.
- (11) Derfor bør covid-19-vaccinations-, -test- og -restitutionscertifikater udstedt af Republikken Aserbajdsjan i overensstemmelse med »e-tebib web application«-systemet accepteres på de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 8, i forordning (EU) 2021/953.
- (12) For at denne afgørelse kan træde i kraft, bør Republikken Aserbajdsjan forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.
- (13) For at beskytte Unionens interesser, navnlig på folkesundhedsområdet, kan Kommissionen anvende sine beføjelser til at suspendere anvendelsen af denne afgørelse eller ophæve den, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953 ikke længere er opfyldt.
- (14) Med henblik på hurtigst muligt at forbinde Republikken Aserbajdsjan til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, bør denne afgørelse træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 14 i forordning (EU) 2021/953 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Covid-19-vaccinations-, -test- og -restitutionscertifikater, der udstedes af Republikken Aserbajdsjan i overensstemmelse med »e-tebib web application«-systemet, anses med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen for at svare til dem, der udstedes i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.

Artikel 2

Republikken Aserbajdsjan forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2023/396**af 20. februar 2023****om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Det Særlige Administrative Område Hongkong, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/953 fastlægges en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, -test- og -restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) med det formål at gøre det lettere for indehaverne at udøve deres ret til fri bevægelighed under covid-19-pandemien. Nævnte forordning bidrager også til på en koordineret måde at lette den gradvise ophævelse af de restriktioner for den frie bevægelighed, der i overensstemmelse med EU-retten er indført af medlemsstaterne med henblik på at begrænse spredningen af sars-CoV-2.
- (2) Forordning (EU) 2021/953 giver mulighed for accept af covid-19-certifikater udstedt af tredjelande til unionsborgere og deres familiemedlemmer, når Kommissionen vurderer, at disse covid-19-certifikater er udstedt i overensstemmelse med standarder, der må anses for at svare til dem, der fastsættes i henhold til nævnte forordning. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 ⁽²⁾ skal medlemsstaterne desuden anvende de regler, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, på tredjelandsstatsborgere, der ikke er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, men som lovligt opholder sig eller har bopæl på deres område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten. Derfor bør alle konklusioner om ækvivalens i denne afgørelse finde anvendelse på covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der er udstedt af Det Særlige Administrative Område Hongkong til unionsborgere og deres familiemedlemmer. Tilsvarende bør sådanne konklusioner om ækvivalens på grundlag af forordning (EU) 2021/954 også gælde for covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der udstedes af Det Særlige Administrative Område Hongkong til tredjelandsstatsborgere, som lovligt opholder sig eller har bopæl på medlemsstaternes område, på de betingelser, der er fastsat i nævnte forordning.
- (3) Den 5. juli 2022 forelagde Det Særlige Administrative Område Hongkong Kommissionen detaljerede oplysninger om udstedelsen af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater i overensstemmelse med systemet »COVID-19 Electronic Vaccination and Testing Record System (eVT)«. Det Særlige Administrative Område Hongkong meddelte Kommissionen, at landets covid-19-certifikater ifølge Det Særlige Administrative Område Hongkongs opfattelse udstedes i overensstemmelse med en standard og et teknologisk system, som er interoperable med den tillidsramme, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, og som gør det muligt at kontrollere

⁽¹⁾ EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. I denne forbindelse meddelte Det Særlige Administrative Område Hongkong Kommissionen, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Det Særlige Administrative Område Hongkong i overensstemmelse med systemet »COVID-19 Electronic Vaccination and Testing Record System (eVT)«, indeholder de data, der er omhandlet i bilaget til forordning (EU) 2021/953.

- (4) Det Særlige Administrative Område Hongkong meddelte også Kommissionen, at det accepterer vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af medlemsstaterne og lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.
- (5) Efter anmodning fra Det Særlige Administrative Område Hongkong gennemførte Kommissionen den 23. november 2022 tekniske test, som viste, at de covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Det Særlige Administrative Område Hongkong i overensstemmelse med »COVID-19 Electronic Vaccination and Testing Record System (eVT)«-systemet, er interoperable med den tillidsramme, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, og gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. Kommissionen bekræftede også, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Det Særlige Administrative Område Hongkong i overensstemmelse med systemet »COVID-19 Electronic Vaccination and Testing Record System (eVT)«, indeholder de nødvendige data.
- (6) Det Særlige Administrative Område Hongkong meddelte også Kommissionen, at det nu udsteder interoperable vaccinationscertifikater for covid 19-vaccinerne Comirnaty og CoronaVac.
- (7) Det Særlige Administrative Område Hongkong meddelte ligeledes Kommissionen, at det udsteder interoperable testcertifikater for nukleinsyreamplifikationstest.
- (8) Endvidere meddelte Det Særlige Administrative Område Hongkong Kommissionen, at det udsteder interoperable restitutionscertifikater.
- (9) Derudover meddelte Det Særlige Administrative Område Hongkong Kommissionen, at når kontrollører i Det Særlige Administrative Område Hongkong kontrollerer certifikater, behandles personoplysningerne i dem alene for at kunne kontrollere og bekræfte indehaverens vaccinations-, test- eller restitutionstatus og opbevares ikke efterfølgende, medmindre der er tale om sundhedsdata om personer, der tester positive ved ankomsten, som registreres som led i den epidemiologiske undersøgelse.
- (10) Således foreligger de elementer, der er nødvendige for at fastslå, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der er udstedt af Det Særlige Administrative Område Hongkong i overensstemmelse med systemet »COVID-19 Electronic Vaccination and Testing Record System (eVT)«, skal anses for at svare til dem, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953.
- (11) Derfor bør covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater udstedt af Det Særlige Administrative Område Hongkong i overensstemmelse med systemet »COVID-19 Electronic Vaccination and Testing Record System (eVT)« accepteres på de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 8, i forordning (EU) 2021/953.
- (12) For at denne afgørelse kan træde i kraft, bør Det Særlige Administrative Område Hongkong forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.
- (13) For at beskytte Unionens interesser, navnlig på folkesundhedsområdet, kan Kommissionen anvende sine beføjelser til at suspendere anvendelsen af denne afgørelse eller ophæve den, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953 ikke længere er opfyldt.
- (14) Med henblik på hurtigst muligt at forbinde Det Særlige Administrative Område Hongkong til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, bør denne afgørelse træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 14 i forordning (EU) 2021/953 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Det Særlige Administrative Område Hongkong i overensstemmelse med systemet »COVID-19 Electronic Vaccination and Testing Record System (eVT)«, anses med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen for at svare til dem, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.

Artikel 2

Det Særlige Administrative Område Hongkong forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2023/397

af 17. februar 2023

om referencemetadata og kvalitetsrapporter til det europæiske statistiske system, der erstatter henstilling 2009/498/EF om referencemetadata til det europæiske statistiske system

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I adfærdskodeksen for europæiske statistikker ⁽¹⁾, som henvender sig til medlemsstaternes og Unionens statistikmyndigheder, fastsættes de principper og indikatorer, der vedrører de institutionelle rammer, statistiske processer og statistiske resultater.
- (2) I adfærdskodeksen for europæiske statistikker behandles de europæiske statistikkers tilgængelighed og klarhed, og det fremgår, at de ledsagende metadata bør dokumenteres ved brug af et standardiseret metadatasystem.
- (3) I den europæiske interoperabilitetsramme ⁽²⁾ beskrives de centrale principper for interoperabiliteten i Unionen.
- (4) Referencemetadata og kvalitetsrapporter er en integreret del af enhver statistikmyndigheds metadatasystem.
- (5) Kravene til referencemetadata og til kvalitetsrapportering er omfattet af EU-forordninger, der finder anvendelse på forskellige statistiske områder.
- (6) Ved at vedtage adfærdskodeksen for europæiske statistikker har medlemsstaternes og Unionens statistikmyndigheder forpligtet sig til at udarbejde statistikker af høj kvalitet, hvilket kræver en mere gennemsigtig og harmoniseret rapportering om datakvaliteten.
- (7) Der kan opnås betydelige effektivitetsgevinster og byrdereduktion ved at udarbejde referencemetadata og kvalitetsrapporter på grundlag af en harmoniseret liste over statistiske begreber i det europæiske statistiske system, samtidig med at medlemsstaternes og Unionens statistikmyndigheder får mulighed for om nødvendigt at tilføje flere statistiske begreber inden for bestemte statistikområder.
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 ⁽³⁾ om europæiske statistikker udgør referencerammen for denne henstilling.
- (9) Kommissionens henstilling 2009/498/EF ⁽⁴⁾ danner grundlaget for standardisering af metadata inden for europæiske statistikker, men dækker ikke fuldt ud alle begreber om kvalitetsrapportering.
- (10) Kommissionen (Eurostat) koordinerer og vedligeholder versionopdateringerne af den fælles integrerede metadatastruktur (SIMS) og hjælper medlemsstaterne med at implementere dem og sikre, at de anvendes.

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/quality/european-quality-standards/european-statistics-code-of-practice>.

⁽²⁾ COM(2017) 134.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

⁽⁴⁾ Kommissionens henstilling 2009/498/EF af 23. juni 2009 om referencemetadata til det europæiske statistiske system (EUT L 168 af 30.6.2009, s. 50).

- (11) Kommissionen (Eurostat) og medlemsstaterne bør samarbejde om gennemførelsen af denne henstilling og vurderingen af dens virkninger.
- (12) Denne henstilling erstatter henstilling 2009/498/EF —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Medlemsstaterne opfordres til at sikre, at deres nationale statistikmyndigheder anvender de statistiske begreber, der er opført i den seneste version af den fælles integrerede metadatastruktur (SIMS) ⁽³⁾, som er godkendt af Udvalget for det Europæiske Statistiske System, ved udarbejdelse af referencemetadata og kvalitetsrapporter inden for de forskellige statistiske områder og ved udveksling af referencemetadata og kvalitetsrapporter i det europæiske statistiske system.
2. Det er op til hver medlemsstat at vælge, hvilke procedurer og praksisser der er bedst egnet til at sikre gennemførelsen af denne henstilling. Med henblik herpå bør medlemsstaterne gøre fuld brug af den støtte, der er til rådighed, navnlig i det europæiske statistiske system.
3. De nationale statistikmyndigheder opfordres til at underrette Kommissionen (Eurostat) senest den 1. januar 2024, og regelmæssigt derefter, om de foranstaltninger, der er truffet for at anvende de begreber, som er opført i den fælles integrerede metadatastruktur, og i hvilket omfang de gennemføres.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Paolo GENTILONI
Medlem af Kommissionen

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/quality/quality-monitoring/quality-reporting>.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA